

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1221/2009,

annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,

organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 2 artiklan mukaan yhteisön yhtenä päämääränä on edistää kestävää kasvua koko yhteisössä.
- (2) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽⁴⁾ mainitaan yhteistyön ja kumppanuuden parantaminen yritysten kanssa yhtenä strategisena lähestymistapana ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi. Vapaaehtoiset sitoumukset kuuluvat tähän olennaisena osana. Tässä yhteydessä on tarpeen edistää laajempaa osallistumista yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja

auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmään) ja sellaisten aloitteiden kehittämistä, joilla rohkaistaan organisaatioita julkaisemaan tarkkoja ja riippumattomasti todennettuja selvityksiä ympäristönsuojelun ja kestävä kehityksen tasosta.

- (3) Kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman väliarviointia koskevassa 30 päivänä huhtikuuta 2007 päivättyssä komission tiedonannossa todetaan, että on tarpeen tehostaa teollisuuden tarpeisiin suunniteltuja vapaaehtoisia välineitä ja että kyseiset välineet tarjoavat paljon mahdollisuuksia, joita ei ole vielä täysin hyödynnetty. Väliarvioinnissa kehoitetaan komissiota tarkistamaan kyseisiä välineitä, jotta lisättäisiin osallistumista niihin ja vähennettäisiin niihin liittyvää hallinnollista taakkaa.

- (4) Komission 16 päivänä heinäkuuta 2008 antamassa tiedonannossa kestävä kulutuksen ja tuotannon ja kestävä teollisuuspolitiikan toimintaohjelmasta todetaan, että EMAS-järjestelmä auttaa yrityksiä optimoimaan tuotantoprosessinsa, vähentämään ympäristövaikutuksia ja käyttämään luonnonvaroja entistä tehokkaammin.

- (5) Jotta edistettäisiin yhteisön tasolla laadittujen ympäristönsuojelun alan säädösten keskinäistä johdonmukaisuutta, komission ja jäsenvaltioiden olisi harkittava, miten EMAS-järjestelmään rekisteröinti voidaan ottaa huomioon lainsäädäntöä valmisteltaessa tai miten sitä voidaan käyttää hyväksi lainsäädännön täytäntöönpanossa. Lisätäkseen EMAS-järjestelmän houkuttelevuutta organisaatioille niiden olisi myös otettava EMAS-järjestelmä huomioon hankintapolitiikassaan ja tapauksen mukaan pidettävä EMAS-järjestelmän tai vastaavien ympäristöjärjestelmien soveltamista urakka- ja palveluhankintasopimusten edellytyksenä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 25. helmikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 120, 28.5.2009, s. 56.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 2. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 26. lokakuuta 2009.

⁽⁴⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (6) Organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 ⁽¹⁾ 15 artiklassa säädetään, että komissio tarkastelee EMAS-järjestelmää uudelleen sen toiminnasta saatujen kokemusten perusteella ja ehdottaa tarvittavia muutoksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (7) Ympäristöjärjestelmien soveltaminen, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 761/2001 mukainen EMAS-järjestelmä, on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi edistää organisaatioiden ympäristönsuojelun tason parantamista. On kuitenkin tarpeen lisätä järjestelmään osallistuvien organisaatioiden lukumäärää, jotta vaikutusta ympäristönsuojelun tason parantamiseen voitaisiin kokonaisuudessaan tehostaa. Tässä tarkoituksessa asetuksen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten avulla olisi lisättävä EMAS-järjestelmän mahdollisuuksia vaikuttaa organisaatioiden yleisen ympäristönsuojelun tason paranemiseen.
- (8) Organisaatioiden vapaaehtoista osallistumista EMAS-järjestelmään olisi kannustettava, ja niille saattaa olla hyötyä viranomaisvalvonnan helpottumisen, kustannussäästöjen ja kohentuneen julkisuuskuvan muodossa, jos ne voivat osoittaa parantaneensa ympäristönsuojelunsa tasoa.
- (9) EMAS-järjestelmän olisi oltava kaikkien sellaisten Euroopan yhteisössä ja sen ulkopuolella toimivien organisaatioiden käytettävissä, joiden toiminnasta aiheutuu ympäristövaikutuksia. Organisaatioiden pitäisi voida EMAS-järjestelmän avulla hallita kyseisiä vaikutuksia ja parantaa yleistä ympäristönsuojelun tasoaan.
- (10) Erityisesti pienten organisaatioiden osallistumista EMAS-järjestelmään olisi kannustettava. Niiden osallistumista olisi tuettava helpottamalla tiedon, olemassa olevan taloudellisen tuen ja julkisten laitosten palvelujen saantia sekä ottamalla käyttöön tai edistämällä teknisiä tukitoimenpiteitä.
- (11) Organisaatioiden, jotka soveltavat muita ympäristöjärjestelmiä ja jotka haluavat siirtyä EMAS-järjestelmään, olisi voitava tehdä niin mahdollisimman helposti. Yhteydet muihin ympäristöjärjestelmiin olisi otettava huomioon.
- (12) Organisaatioiden, joilla on useita toimipaikkoja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, olisi voitava rekisteröidä kaikki toimipaikat tai useita toimipaikkoja yhdellä rekisteröintikerralla.
- (13) Mekanismeja, jolla todetaan organisaation noudattavan kaikkia soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia, olisi vahvistettava, jotta lisättäisiin EMAS-järjestelmän uskottavuutta ja erityisesti jotta jäsenvaltiot voisivat vähentää rekisteröityjen organisaatioiden hallinnollista taakkaa purkamalla sääntelyä tai myöntämällä sääntelyhelpotuksia.
- (14) Organisaation työntekijöiden olisi osallistuttava EMAS-järjestelmän täytäntöönpanoon, koska se lisää työtyytyväisyyttä sekä tietoisuutta ympäristöasioista, mitä voidaan hyödyntää sekä työympäristössä että sen ulkopuolella.
- (15) EMAS-logon olisi oltava organisaatioille houkutteleva viestintä- ja markkinointiväline, jolla lisätään ostajien ja muiden sidosryhmien tietoisuutta EMAS-järjestelmästä. EMAS-logon käyttösääntöjä olisi yksinkertaistettava niin, että käytössä on vain yksi logo, ja nykyiset käyttöä koskevat rajoitukset olisi poistettava, lukuun ottamatta tuotteen ja pakkaukseen liittyviä rajoituksia. Sekaantumisen vaaraa ympäristötuotemerkkien kanssa ei saisi olla.
- (16) Kustannusten ja maksujen, joita EMAS-järjestelmään rekisteröitymisestä aiheutuu, olisi oltava kohtuullisia ja oikeassa suhteessa organisaation kokoon ja toimivaltaisten elinten työmäärään. Pienten organisaatioiden kohdalla olisi harkittava maksuista vapauttamista tai maksujen alentamista, rajoittamatta kuitenkaan valtiontukea koskevien perustamissopimuksen sääntöjen soveltamista.
- (17) Organisaatioiden olisi säännöllisin väliajoin laadittava ja asetettava julkisesti saataville ympäristöselontekoja, joista yleisö ja muut sidosryhmät saavat tietoa siitä, miten organisaatiot noudattavat niihin sovellettavia ympäristöön liittyviä lainsäädännön vaatimuksia ja millainen niiden ympäristönsuojelun taso on.
- (18) Tietojen merkityksellisuuden ja vertailtavuuden varmistamiseksi organisaatioiden ympäristönsuojelun tasoa koskevat selvitykset olisi laadittava yleisten ja alakohtaisten, keskeisiä prosessi- ja tuotevaiheen ympäristöasioita koskevien tulosindikaattorien perusteella käyttäen asianmukaisia vertailuesimerkkejä ja asteikkoja. Tällä tavoin organisaatioiden olisi helpompi vertailla ympäristönsuojelunsa tasoa sekä eri raportointijaksolla että suhteessa muiden organisaatioiden ympäristönsuojelun tasoon.

⁽¹⁾ EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1.

- (19) Viiteasiakirjat, joissa esitetään ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat ja ympäristönsuojelun tason indikaattorit eri aloilla, olisi laadittava jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon ja yhteistyön pohjalta. Asiakirjojen tarkoituksena on auttaa organisaatioita keskittymään tärkeimpiin ympäristönäkökohtiin tietyllä alalla.
- (20) Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ⁽¹⁾ säädetään kansallisesti ja EU:n tasolla toteutettavasta akkreditoinnista ja akkreditoinnin yleisestä kehyksestä. Tällä asetuksella olisi täydennettävä kyseisiä sääntöjä tarpeen mukaan ottaen samalla huomioon EMAS-järjestelmän erityispiirteet, kuten tarve varmistaa hyvä uskottavuus sidosryhmien, erityisesti jäsenvaltioiden, keskuudessa, ja tarvittaessa siinä olisi säädettävä yksityiskohtaisemmista säännöistä. EMAS-säännöksillä on tarkoitus varmistaa ympäristötodentajien pätevyys ja parantaa sitä jatkuvasti riippumattoman ja puolueettoman akkreditointi- tai toimilupajärjestelmän, koulutuksen ja ympäristötodentajien toimien riittävän valvonnan avulla. Tällä tavoin taataan EMAS-järjestelmään osallistuvien organisaatioiden avoimuus ja uskottavuus.
- (21) Kun jäsenvaltio päättää olla käyttämättä akkreditointia EMAS-järjestelmän yhteydessä, olisi sovellettava asetuksen (EY) N:o 765/2008 5 artiklan 2 kohtaa.
- (22) Sekä jäsenvaltioiden että komission olisi toteutettava edistämis- ja tukitoimia.
- (23) Jäsenvaltioiden olisi tarjottava rekisteröidyille organisaatioille kannustimia, esimerkiksi rahoitusta tai verokannustimia osana teollisuuden ympäristönsuojelun tasoa tukevia ohjelmia, rajoittamatta kuitenkaan valtiontukea koskevien perustamissopimuksen sääntöjen soveltamista, jos organisaatiot voivat osoittaa parantaneensa ympäristönsuojelunsa tasoa.
- (24) Jäsenvaltioiden ja komission olisi suunniteltava ja toteutettava erityisiä toimenpiteitä, joilla lisätään organisaatioiden, erityisesti pienten organisaatioiden, osallistumista EMAS-järjestelmään.
- (25) Komission olisi laadittava prioriteettijärjestystä noudattaen alakohtaisia viiteasiakirjoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista seikoista, jotta varmistetaan asetuksen yhdenmukainen soveltaminen.
- (26) Tätä asetusta olisi tarvittaessa tarkistettava viiden vuoden kuluessa sen voimaantulosta niiden kokemusten perusteella, joita sen toiminnasta on saatu.
- (27) Tämä asetus korvaa asetuksen (EY) N:o 761/2001, joka olisi sen vuoksi kumottava.
- (28) Tämän asetukseen on sisällytetty tarpeelliset osat organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 täytäntöönpanemista koskevista ohjeista 7 päivänä syyskuuta 2001 annetusta komission suosituksesta 2001/680/EY ⁽²⁾ ja ympäristönsuojelun tason indikaattorien valinta- ja käyttöohjeista organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 täytäntöönpanemista varten 10 päivänä heinäkuuta 2003 annetusta komission suosituksesta 2003/532/EY ⁽³⁾, eikä kyseisiä säädöksiä pitäisi tämän vuoksi enää käyttää, vaan tämä asetus korvaa ne.
- (29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat yhden uskottavan järjestelmän luominen ja erilaisten kansallisten järjestelmien perustamisen välttäminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (30) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (31) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta määrittää toimivaltaisten elinten vertaisarvioinnissa käytettävät menettelyt, laatia alakohtaisia viiteasiakirjoja, tunnustaa olemassa olevat ympäristöjärjestelmät tai osia niistä tämän asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi ja muuttaa liitteitä I–VIII. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (32) Koska tämän asetuksen asianmukaisten toimintapuitteiden aikaansaaminen vaatii aikaa, jäsenvaltioilla olisi oltava tämän asetuksen voimaantulopäivän jälkeen 12 kuukautta aikaa muuttaa akkreditointielinten ja toimivaltaisten elinten käyttämiä menettelyjä tämän asetuksen asiaa koskevien säännösten nojalla. Tämän 12 kuukauden ajanjakson aikana akkreditointielinten ja toimivaltaisten elinten olisi voitava soveltaa asetukseen (EY) N:o 761/2001 perustuvia menettelyjä.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

⁽¹⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ EYVL L 247, 17.9.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 184, 23.7.2003, s. 19.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

Perustetaan yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä, jäljempänä "EMAS-järjestelmä", johon yhteisössä tai sen ulkopuolella sijaitsevat organisaatiot voivat osallistua vapaaehtoisesti.

EMAS-järjestelmä on tärkeä osa kestävän kulutuksen ja tuotannon ja kestävän teollisuuspolitiikan toimintaohjelmaa, ja sen tavoitteena on edistää organisaatioiden ympäristönsuojelun tason jatkuvaa parantamista organisaatioiden laatimilla ympäristöjärjestelmillä, arvioimalla tällaisten järjestelmien toimivuutta järjestelmällisesti, puolueettomasti ja säännöllisin väliajoin, antamalla tietoja ympäristönsuojelun tasosta, käymällä avointa vuoropuhelua yleisön ja muiden sidosryhmien kanssa sekä lisäämällä henkilöstön aktiivista osallistumista organisaatioissa ja asianmukaista koulutusta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) "ympäristöpolitiikalla" organisaation yleisiä päämääriä ja linjauksia, jotka koskevat sen harjoittaman ympäristönsuojelun tasoa organisaation ylimmän johdon virallisesti kuvaamana kaikkien soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisäätösten vaatimusten noudattaminen mukaan luettuna, sekä sitoutumista ympäristönsuojelun tason jatkuvaan parantamiseen. Se luo puitteet toiminnan ja ympäristönsuojelun tavoitteiden ja kohteiden asettamiselle;
- 2) "ympäristönsuojelun tasolla" organisaation ympäristönäkökohtien hallinnan mitattavissa olevia tuloksia;
- 3) "lainsäädännön noudattamisella" soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisäätösten vaatimusten täysimääräistä täyttämistä, ympäristölupamääräykset mukaan luettuina;
- 4) "ympäristönäkökohdalla" organisaation toimintojen, tuotteiden tai palvelujen osaa, jolla on tai voi olla vaikutuksia ympäristöön;
- 5) "merkittävällä ympäristönäkökohdalla" ympäristönäkökohtaa, jolla on tai voi olla merkittävä ympäristövaikutus;
- 6) "välittömällä ympäristönäkökohdalla" ympäristönäkökohtaa, joka liittyy organisaation välittömässä hallinnassa oleviin toimintoihin, tuotteisiin ja palveluihin;
- 7) "välillisellä ympäristönäkökohdalla" ympäristönäkökohtaa, joka voi olla seurausta organisaation vuorovaikutuksesta kolmansien osapuolten kanssa ja johon organisaatio voi vaikuttaa kohtuullisessa määrin;
- 8) "ympäristövaikutuksella" mitä tahansa ympäristössä tapahtuvaa haitallista tai hyödyllistä muutosta, joka on kokonaan tai osittain organisaation toimintojen, tuotteiden tai palvelujen seurausta;
- 9) "ympäristökatselmuksella" alustavaa kattavaa selvitystä organisaation toimintoihin, tuotteisiin ja palveluihin liittyvistä ympäristönäkökohdista, ympäristövaikutuksista ja ympäristönsuojelun tasosta;
- 10) "ympäristöohjelmalla" kuvausta toteutetuista tai suunnitelluista toimenpiteistä, tehtävistä ja keinoista, joilla pyritään saavuttamaan ympäristöpäämäärät ja -tavoitteet, sekä ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden toteuttamiselle asetettuja määräaikoja;
- 11) "ympäristöpäämäärällä" ympäristöpolitiikkaan perustuvaa, organisaation saavutettavakseen itselleen asettamaa yleisluonteista ympäristöpyrkimystä, joka on mahdollisuuksien mukaan mitattavissa;
- 12) "ympäristötavoitteella" ympäristöpäämääriin perustuvaa, organisaatioon tai sen osiin sovellettavaa yksityiskohtaista tulosvaatimusta, joka on tarpeen asettaa ja täyttää kyseisten päämäärien saavuttamiseksi;
- 13) "ympäristöjärjestelmällä" sitä yleisen johtamisjärjestelmän osaa, johon kuuluvat organisaatorakenne, suunnittelutoiminnot, vastuut, toimintatavat, menettelyt, prosessit ja voimavarat, joita tarvitaan ympäristöpolitiikan kehittämiseen, täytäntöönpanoon, saavuttamiseen, tarkistamiseen ja ylläpitämiseen sekä ympäristönäkökohtien hallintaan;
- 14) "ympäristöasioiden hallinnan parhailla toimintatavoilla" organisaatioiden tietyllä alalla toteuttamaa tehokkainta ympäristöjärjestelmän toteuttamistapaa, joka voi tietyissä taloudellisissa ja teknisissä olosuhteissa johtaa parhaaseen ympäristönsuojelun tasoon;
- 15) "merkittävällä muutoksella" organisaation toiminnan, rakenteen, hallinnon, prosessien, toimintojen, tuotteiden tai palvelujen muutosta, jolla on tai voi olla merkittävä vaikutus organisaation ympäristöjärjestelmään, ympäristöön tai ihmisten terveyteen;
- 16) "sisäisellä ympäristöauditoinnilla" järjestelmällistä, dokumentoitua, säännöllistä ja puolueetonta arviointia organisaation, ympäristöjärjestelmän ja ympäristönsuojeluprosessien ympäristönsuojelun tasosta;
- 17) "auditoijalla" organisaatioon kuuluvaa henkilöä tai henkilöiden ryhmää taikka organisaation ulkopuolista luonnollista tai oikeushenkilöä, joka toimii organisaation nimissä ja joka tekee arvion erityisesti käytössä olevasta ympäristöjärjestelmästä ja siitä, onko ympäristöjärjestelmä organisaation ympäristöpolitiikan ja -ohjelman mukainen, ympäristöä koskevat soveltuvat lakisäätöiset vaatimukset mukaan luettuina;

- 18) "ympäristöselonteolla" yleisölle ja muille sidosryhmille annettavia kattavia tietoja organisaation
- rakenteesta ja toiminnasta;
 - ympäristöpolitiikasta ja ympäristöjärjestelmästä;
 - ympäristönäkökohdista ja ympäristövaikutuksista;
 - ympäristöohjelmasta, -päämääristä ja -tavoitteista;
 - ympäristönsuojelun tasosta ja soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamisesta organisaatiossa liitteen IV mukaisesti;
- 19) "päivitetyllä ympäristöselonteolla" yleisölle ja muille sidosryhmille annettavia kattavia tietoja, joihin sisältyvät viimeimmän vahvistetun ympäristöselonteon päivitykset, ainoastaan tiedot organisaation ympäristönsuojelun tasosta ja ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamisesta organisaatiossa liitteen IV mukaisesti;
- 20) "ympäristötodentajalla"
- asetuksessa (EY) N:o 765/2008 määriteltyä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta tai tällaisten laitosten yhteenliittymää tai ryhmää, joka on akkreditoitu tämän asetuksen mukaisesti; tai
 - luonnollista tai oikeushenkilöä taikka tällaisten henkilöiden yhteenliittymää tai ryhmää, joka on saanut toimiluvan todentamisen ja vahvistamisen harjoittamiseen tämän asetuksen mukaisesti;
- 21) "organisaatiolla" yhteisössä tai sen ulkopuolella sijaitsevaa julkista tai yksityistä yritystä, yhtiötä, viranomaista tai laitosta, sen osaa tai sellaisten yhdistelmää, jolla on omat toiminnot ja hallinto, riippumatta siitä, onko se oikeushenkilö;
- 22) "toimipaikalla" sellaista tiettyä maantieteellistä paikkaa, joka on toimintaa harjoittavan tai tuotteita ja palveluja tarjoavan organisaation hallinnassa, koko infrastruktuuri, laitteet ja materiaalit mukaan luettuina; toimipaikka on pienin yksikkö, joka voidaan rekisteröidä;
- 23) "klusterilla" sellaisten itsenäisten organisaatioiden ryhmää, joiden välillä on yhteyksiä maantieteellisen läheisyyden tai liiketoiminnan kautta ja jotka panevat yhteisesti täytäntöön ympäristöjärjestelmää;
- 24) "todentamisella" vaatimustenmukaisuuden arviointiprosessia, jonka ympäristötodentaja suorittaa osoittaakseen, ovatko organisaation ympäristökatselemus, ympäristöpolitiikka, ympäristöjärjestelmä ja sisäinen ympäristöauditointi sekä sen täytäntöönpano tämän asetuksen vaatimusten mukaisia;
- 25) "vahvistamisella" todentamisen suorittaneen ympäristötodentajan antamaa vahvistusta siitä, että organisaation ympäristöselonteossa ja sen päivitetyssä ympäristöselonteossa esitetyt tiedot ovat luotettavia, uskottavia ja totuudenmukaisia sekä tämän asetuksen vaatimusten mukaisia;
- 26) "lainvalvontaviranomaisilla" asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet paljastamaan, estämään ja tutkimaan soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten rikkomuksia ja käyttämään tarvittaessa pakkotoimia;
- 27) "ympäristönsuojelun tason indikaattorilla" erityistä osoitinta, jolla voidaan mitata organisaation ympäristönsuojelun tasoa;
- 28) "pienillä organisaatioilla"
- mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY ⁽¹⁾ määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä; tai
 - paikallisviranomaisia, joiden vastuulla on vähemmän kuin 10 000 asukasta, tai muita viranomaisia, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 henkilöä ja joiden vuosittainen talousarvio on pienempi kuin 50 miljoonaa euroa tai joiden tilikauden tase on pienempi kuin 43 miljoonaa euroa, kaikki seuraavat mukaan luettuina:
 - keskushallinnon tai muut kansallisen, alueellisen tai paikallisen hallinnon elimet ja julkiset neuvoyhdistävät elimet;
 - luonnolliset tai oikeushenkilöt, jotka kansallisen lainsäädännön mukaisesti hoitavat viranomaisen tehtäviä, ympäristöön liittyvät erityistehtävät, -toimet ja -palvelut mukaan luettuina; ja
 - luonnolliset tai oikeushenkilöt, joilla on b alakohdassa tarkoitetun elimen tai henkilön valvonnassa ympäristöön liittyviä julkisia velvollisuuksia tai tehtäviä tai jotka tarjoavat ympäristöön liittyviä julkisia palveluja;
- 29) "konsernitason rekisteröinnillä" organisaation, kaikkien tai joidenkin, yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevien toimipaikkojen yhteistä rekisteröintiä;
- 30) "akkreditointielimellä" asetuksen (EY) N:o 765/2008 4 artiklan nojalla nimettyä kansallista akkreditointielintä, joka vastaa ympäristötodentajien akkreditoinnista ja valvonnasta;

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

31) "toimilupaelimellä" asetuksen (EY) N:o 765/2008 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyä elintä, joka vastaa ympäristötodentajien toimilupien myöntämisestä ja ympäristötodentajien valvonnasta.

II LUKU

ORGANISAATIOIDEN REKISTERÖINTI

3 artikla

Toimivaltaisen elimen määräytyminen

1. Jäsenvaltiossa sijaitsevien organisaatioiden rekisteröintihakemukset tehdään toimivaltaiselle elimelle kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Organisaatio, jolla on toimipaikkoja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmansissa maissa, voi hakea kaikkien kyseisten toimipaikkojen tai joidenkin toimipaikkojen yhteistä konsernitason rekisteröintiä.

Yhteistä konsernitason rekisteröintiä on haettava toimivaltaiselta elimeltä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka tai tämän kohdan soveltamista varten nimetty johtokeskus sijaitsee.

3. Yhteisön ulkopuolella sijaitsevien organisaatioiden rekisteröintihakemukset, mukaan lukien konsernitason rekisteröinnit, joissa on mukana ainoastaan yhteisön ulkopuolella sijaitsevia toimipaikkoja, osoitetaan jonkin sellaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle, jossa yhteisön ulkopuolisten organisaatioiden rekisteröityminen on mahdollista 11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Näiden organisaatioiden on varmistettava, että organisaation ympäristöjärjestelmän todentamisen ja vahvistamisen suorittava ympäristötodentaja on akkreditoitu tai saanut toimiluvan siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaatio hakee rekisteröitymistä.

4 artikla

Rekisteröinnin valmistelu

1. Organisaatioiden, jotka haluavat rekisteröityä ensimmäistä kertaa, on

- a) tehtävä liitteessä I ja liitteessä II olevassa A.3.1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti ympäristökatselmus, joka koskee organisaation kaikkia ympäristönäkökohtia;
- b) laadittava ja toteutettava ympäristökatselmuksen tulosten perusteella ympäristöjärjestelmä, joka kattaa kaikki liitteessä II tarkoitettavat vaatimukset ja jossa otetaan tarvittaessa huomioon 46 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettavat asiaankuuluvaa alaa koskevat ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat;
- c) suoritettava sisäinen auditointi liitteessä II olevan A.5.5 kohdan ja liitteen III vaatimusten mukaisesti;
- d) laadittava ympäristöselonteko liitteen IV mukaisesti. Jos kyseessä olevaa alaa varten on käytettävissä 46 artiklassa tarkoitettuja alakohdaisia viiteasiakirjoja, asiaankuuluvaa asiakirjaa on käytettävä arvioitaessa organisaation ympäristönsuojelun tasoa.

2. Organisaatiot voivat käyttää 32 artiklassa tarkoitettua neuvontaa, jota on saatavilla siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaatio hakee rekisteröintiä.

3. Organisaatioiden, joilla on 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti tunnustettu sertifioitu ympäristöjärjestelmä, ei tarvitse toteuttaa niitä osia, joiden on tunnustettu vastaavan tätä asetusta.

4. Organisaatioiden on annettava aineellista tai asiakirjanäyttöä siitä, että ne noudattavat kaikkia soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia.

Organisaatiot voivat 32 artiklan mukaisesti pyytää tietoja toimivaltaiselta lainvalvontaviranomaiselta tai toimivaltaisilta lainvalvontaviranomaisilta tai ympäristötodentajalta.

Yhteisön ulkopuolisten organisaatioiden on myös viitattava ympäristöön liittyviin lakisääteisiin vaatimuksiin, joita sovelletaan vastaavanlaisiin organisaatioihin jäsenvaltiossa, jossa ne aikovat jättää hakemuksen.

Jos kyseessä olevaa alaa varten on käytettävissä 46 artiklassa tarkoitettuja alakohdaisia viiteasiakirjoja, asiaankuuluvaa asiakirjaa on käytettävä arvioitaessa organisaation ympäristönsuojelun tasoa.

5. Akkreditoidun tai toimiluvan saaneen ympäristötodentajan on todennettava alustava ympäristökatselmus, ympäristöjärjestelmä, auditointimenettely ja sen täytäntöönpano, ja saman todentajan on vahvistettava ympäristöselonteko.

5 artikla

Rekisteröintihakemus

1. Rekisteröintiä voi hakea organisaatio, joka täyttää 4 artiklan vaatimukset.

2. Rekisteröintihakemus tehdään 3 artiklan mukaisesti määritellylle toimivaltaiselle elimelle, ja siihen on liitettävä

- a) vahvistettu ympäristöselonteko sähköisessä tai painetussa muodossa;
- b) jäljempänä 25 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu ilmoitus, jonka on allekirjoittanut ympäristöselonteon vahvistanut ympäristötodentaja;
- c) täytetty lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot;
- d) tarvittaessa tositteet soveltuvien maksujen maksamisesta.

3. Hakemus on tehtävä sen jäsenvaltion virallisella kielellä (tai jollain sen valtion virallisista kielistä), jossa organisaatio hakee rekisteröintiä.

III LUKU

REKISTERÖITYJEN ORGANISAATIOIDEN VELVOITTEET

6 artikla

EMAS-rekisteröinnin uusiminen

1. Rekisteröidyn organisaation on vähintään kolmen vuoden välein
 - a) huolehdittava ympäristöjärjestelmän ja auditointiohjelman sekä sen täytäntöönpanon todentamisesta;
 - b) laadittava ympäristöselonteko liitteessä IV olevien vaatimusten mukaisesti ja huolehdittava siitä, että ympäristötodentaja vahvistaa sen;
 - c) toimitettava vahvistettu ympäristöselonteko toimivaltaiselle elimelle;
 - d) toimitettava toimivaltaiselle elimelle täytetty lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot;
 - e) maksettava tarvittaessa toimivaltaiselle elimelle maksu rekisteröinnin uusimisesta.
2. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista rekisteröidyn organisaation on välivuosina
 - a) suoritettava auditointiohjelman mukaisesti liitteen III mukainen sisäinen auditointi, joka koskee sen ympäristönsuojelun tasoa ja sovellettavien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamista;
 - b) laadittava päivitetty ympäristöselonteko liitteessä IV olevien vaatimusten mukaisesti ja huolehdittava siitä, että ympäristötodentaja vahvistaa sen;
 - c) toimitettava vahvistettu päivitetty ympäristöselonteko toimivaltaiselle elimelle;
 - d) toimitettava toimivaltaiselle elimelle täytetty lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot;
 - e) maksettava tarvittaessa toimivaltaiselle elimelle rekisteröinnin maksu rekisteröinnin ylläpidosta.
3. Rekisteröityjen organisaatioiden on annettava ympäristöselontekonsa ja sen päivitetty versiot yleisön saataville kuukauden kuluessa rekisteröinnistä ja kuukauden kuluessa rekisteröinnin uusimisesta.

Rekisteröidyt organisaatiot voivat täyttää vaatimuksen antamalla ympäristöselonteon ja sen päivitetyn version saataville pyynnöstä tai luomalla linkin internetsivustolle, jolla näihin ympäristöselontekoihin voi tutustua.

Rekisteröityjen organisaatioiden on liitteen VI mukaisessa lomakkeessa ilmoitettava, millä tavoin ne toteutettavat julkisen saatavuuden.

7 artikla

Pieniä organisaatioita koskeva poikkeus

1. Jos jokin pieni organisaatio sitä pyytää, toimivaltaisten elinten on jatkettava 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kolmen vuoden aikaa neljään vuoteen tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhden vuoden aikaa kahteen vuoteen kyseisen organisaation osalta, jos ympäristötodentaja, joka on todentanut organisaation, vahvistaa, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) ympäristöön ei kohdistu merkittäviä riskejä;
 - b) organisaatio ei ole suunnitellut 8 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä muutoksia; ja
 - c) ei ole merkittäviä paikallisia ympäristöongelmia, joita organisaatio osaltaan aiheuttaisi.

Organisaatio voi käyttää liitteen VI mukaista lomaketta esittäessään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön.

2. Toimivaltaisen elimen on evättävä pyyntö, jos 1 kohdassa esitetyt edellytykset eivät täyty. Sen on toimitettava organisaatiolle perustelunsa.

3. Organisaatioiden, joihin sovellettavaa aikaväliä on pidentetty kahteen vuoteen 1 kohdan mukaisesti, on toimitettava vahvistamaton päivitetty ympäristöselonteko toimivaltaiselle elimelle kunakin vuonna, jona ne on vapautettu velvoitteesta toimittaa vahvistettu päivitetty ympäristöselonteko.

8 artikla

Merkittävät muutokset

1. Jos rekisteröidyssä organisaatiossa suunnitellaan merkittäviä muutoksia, organisaation on tehtävä muutoksista ja niiden ympäristönäkökohdista ja -vaikutuksista ympäristökatselmus.
2. Muutoksia koskevan ympäristökatselmuksen tehtyään organisaation on päivitettävä alustava ympäristökatselmuksensa ja muutettava ympäristöpolitiikkaansa, ympäristöohjelmaansa ja ympäristöjärjestelmäänsä sekä tarkistettava ja päivitettävä koko ympäristöselontekonsa vastaavasti.
3. Kaikki 2 kohdan mukaisesti muutetut ja päivitettyt asiakirjat on todennettava ja vahvistettava kuuden kuukauden kuluessa.
4. Vahvistamisen jälkeen organisaation on toimitettava muutokset toimivaltaiselle elimelle liitteessä VI olevalla lomakkeella ja annettava ne julkisesti saataville.

9 artikla

Sisäinen ympäristöauditointi

1. Rekisteröidyn organisaation on laadittava auditointiohjelma, jolla varmistetaan, että organisaation kaikille toiminnoille tehdään sisäinen ympäristöauditointi liitteessä III säädettyjen vaatimusten mukaisesti tietyn, enintään kolme vuotta kestävä jakson aikana tai jos 7 artiklan mukaista poikkeusta sovelletaan, enintään neljä vuotta kestävä jakson aikana.

2. Auditoinnin suorittavat auditoijat, joilla on henkilökohtaisesti tai ryhmänä tehtävien suorittamisen edellyttämä pätevyys ja jotka ovat riittävän riippumattomia auditoimistaan toiminnoista voidakseen arvioida niitä puolueettomasti.

3. Organisaation ympäristöauditointiohjelmassa on määriteltävä kunkin auditoinnin tai auditointijakson tavoitteet ja kunkin toiminnon auditointivälit.

4. Auditoijien on laadittava kirjallinen auditointiselvitys kunkin auditoinnin ja auditointijakson lopussa.

5. Auditoijan on toimitettava organisaatiolle auditointihavainnot ja auditoinnin johtopäätökset.

6. Organisaation on valmisteltava ja toteutettava auditointiprosessin perusteella asianmukainen toimintasuunnitelma.

7. Organisaation on otettava käyttöön asianmukaiset järjestelyt, joilla taataan auditoinnin tulosten seuranta.

10 artikla

EMAS-logon käyttö

1. Liitteen V mukaista EMAS-logoa voivat käyttää vain rekisteröidyt organisaatiot ja vain niin kauan kuin niiden rekisteröinti on voimassa, tämän kuitenkaan rajoittamatta 35 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista.

Logossa on aina oltava organisaation rekisterinumero.

2. EMAS-logoa saa käyttää vain liitteessä V säädettyjen teknisten eritelmien mukaisesti.

3. Jos organisaatio päättää 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti olla sisällyttämättä kaikkia toimipaikkojaan konsernitason rekisteröintiin, sen on varmistettava, että sen yleisölle suunnatussa viestinnässä ja sen käyttäessä EMAS-logoa on selvää, mitkä toimipaikat kuuluvat rekisteröinnin piiriin.

4. EMAS-logoa ei saa käyttää

a) tuotteissa tai niiden pakkauksissa; tai

b) muita toimintoja ja palveluja koskevien vertailevien väitteiden yhteydessä eikä tavalla, joka saattaa aiheuttaa sekaannusta ympäristötuotemerkkien kanssa.

5. Kaikkeen rekisteröidyn organisaation julkaisemaan ympäristötietoon voidaan liittää EMAS-logo edellyttäen, että sellaisessa tiedossa viitataan organisaation viimeisimpään ympäristöselontekoon tai päivitettyyn ympäristöselontekoon, josta tiedot on saatu, ja että ympäristötodentaja on vahvistanut tiedot ja todennut, että ne ovat

a) tarkkoja;

b) perusteltuja ja todennettavissa;

c) asian kannalta olennaisia ja oikeassa asiayhteydessä;

d) kuvaavia organisaation ympäristönsuojelun yleisen tason kannalta;

e) sellaisia, että niiden tulkitseminen väärin ei ole todennäköistä; ja

f) merkittäviä suhteessa ympäristöön kohdistuvaan kokonaisvaikutukseen.

IV LUKU

TOIMIVALTAISIIN ELIMIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

11 artikla

Toimivaltaisten elinten nimeäminen ja tehtävät

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset elimet, jotka vastaavat yhteisössä sijaitsevien organisaatioiden rekisteröinnistä tämän asetuksen mukaisesti.

Jäsenvaltioissa voidaan säätää, että niiden nimeämät toimivaltaiset elimet varautuvat yhteisön ulkopuolella sijaitsevien organisaatioiden rekisteröintiin ja vastaavat siitä tämän asetuksen mukaisesti.

Toimivaltaisten elinten on valvottava organisaatioiden merkitsemistä rekisteriin ja niiden rekisteröinnin voimassaoloa, myös väliaikaista ja pysyvää poistamista rekisteristä.

2. Toimivaltaiset elimet voivat olla kansallisia, alueellisia tai paikallisia.

3. Toimivaltaisten elinten kokoonpanon on oltava sellainen, että niiden riippumattomuus ja puolueettomuus taataan.

4. Toimivaltaisilla elimillä on oltava tehtäviensä asianmukaisen suorittamisen edellyttämät riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit.

5. Toimivaltaisten elinten on sovellettava tätä asetusta johdonmukaisesti ja osallistuttava 17 artiklan mukaiseen säännölliseen vertaisarviointiin.

12 artikla

Rekisteröintiprosessia koskevat velvoitteet

1. Toimivaltaisten elinten on vahvistettava menettelyt organisaatioiden rekisteröintiä varten. Niiden on erityisesti vahvistettava säännöt, joiden mukaan

- a) käsitellään sidosryhmien, akkreditointi- ja toimilupaelimet ja toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset sekä organisaation edustukselliset elimet mukaan luettuina, esittämät huomiot rekisteröintiä hakevista tai rekisteröidyistä organisaatioista;
- b) evättään rekisteröinti tai poistetaan organisaatiot rekisteristä väliaikaisesti tai pysyvästi; ja
- c) käsitellään toimivaltaisten elinten päätöksiä koskevat muutoksenhaut ja valitukset.

2. Toimivaltaisten elinten on laadittava omissa jäsenvaltioissaan rekisteröidyistä organisaatioista luettelo, johon sisältyvät tiedot siitä, miten organisaatioiden ympäristöselonteot tai päivitetty ympäristöselonteot ovat saatavilla, ja ylläpidettävä luetteloa, ja jos siihen tulee muutoksia, saatettava se kuukausittain ajan tasalle.

Luettelo on julkistettava verkkosivustolla.

3. Toimivaltaisten elinten on toimitettava tiedot 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon tehdyistä muutoksista kuukausittain komissiolle kyseisessä jäsenvaltiossa päätetyllä tavalla suoraan tai kansallisten viranomaisten välityksellä.

13 artikla

Organisaatioiden rekisteröinti

1. Toimivaltaisten elinten on käsiteltävä organisaatioiden rekisteröintihakemuksia tätä varten perustamiensa menettelyjen mukaisesti.

2. Organisaation hakiessa rekisteröintiä toimivaltaisen elimen on rekisteröitävä organisaatio ja annettava organisaatiolle rekisterinumero, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toimivaltainen elin on saanut rekisteröintihakemuksen, johon on liitetty kaikki 5 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut asiakirjat;
- b) toimivaltainen elin on tarkistanut, että todentaminen ja vahvistaminen on suoritettu 25, 26 ja 27 artiklan mukaisesti;
- c) toimivaltainen elin on voinut saamansa aineellisen näytön, esimerkiksi toimivaltaisen lainvalvontaviranomaisen kirjallisen selvityksen perusteella vakuuttua, että soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia ei ole havaittu rikotun;

d) sidosryhmät eivät ole esittäneet asiaan liittyviä valituksia tai valitukset on ratkaistu myönteisesti;

e) toimivaltainen elin on voinut saamansa näytön perusteella vakuuttua, että organisaatio täyttää kaikki tämän asetuksen mukaiset vaatimukset; ja

f) toimivaltainen elin on saanut tarvittaessa rekisteröintimaksun.

3. Toimivaltaisten elinten on ilmoitettava organisaatiolle, että se on rekisteröity, ja annettava organisaatiolle sen rekisterinumero ja EMAS-logo.

4. Jos toimivaltainen elin katsoo, että rekisteröintiä hakeva organisaatio ei täytä 2 kohdan vaatimuksia, sen on evättävä kyseisen organisaation rekisteröinti ja toimitettava organisaatiolle perustelunsa.

5. Jos akkreditointi- tai toimilupaelin toimittaa toimivaltaiselle elimelle kirjallisen valvontakertomuksen, josta käy ilmi, ettei ympäristötodentaja ole riittävän hyvin varmistanut, että rekisteröintiä hakeva organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, toimivaltaisen elimen on evättävä organisaation rekisteröinti. Toimivaltaisen elimen on pyydettävä organisaatiota toimittamaan uusi rekisteröintihakemus.

6. Jotta toimivaltainen elin saisi tarvittavat tiedot tehdäkseen päätöksen rekisteröinnin epämisestä, sen on kuultava asianomaisia sidosryhmiä, myös itse organisaatiota.

14 artikla

Organisaation rekisteröinnin uusiminen

1. Toimivaltaisen elimen on uusittava organisaation rekisteröinti, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toimivaltainen elin on saanut 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun vahvistetun ympäristöselonteon, 6 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun vahvistetun päivitetyn ympäristöselonteon tai 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vahvistamattoman päivitetyn ympäristöselonteon;
- b) toimivaltainen elin on saanut täytettynä 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 6 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua lomakkeen, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot,
- c) toimivaltaisella elimellä ei ole mitään tietoja, jotka osoittaisivat, että todentamista ja vahvistamista ei ole suoritettu 25, 26 ja 27 artiklan mukaisesti;
- d) toimivaltaisella elimellä ei ole mitään tietoja, jotka osoittaisivat, että organisaatio ei ole noudattanut soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia;

- e) sidosryhmät eivät ole esittäneet asiaan liittyviä valituksia tai valitukset on ratkaistu myönteisesti;
 - f) toimivaltainen elin on voinut saamansa näytön perusteella vakuuttua, että organisaatio täyttää kaikki tämän asetuksen mukaiset vaatimukset; ja
 - g) toimivaltainen elin on saanut tarvittaessa maksun rekisteröinnin uusimisesta.
2. Toimivaltaisten elinten on ilmoitettava organisaatiolle, että sen rekisteröinti on uusittu.

15 artikla

Organisaatioiden väliaikainen tai pysyvä poistaminen rekisteristä

1. Jos toimivaltainen elin katsoo, ettei rekisteröity organisaatio noudata tätä asetusta, sen on annettava organisaatiolle mahdollisuus esittää kantansa asiaan. Jos organisaatio ei anna tyydyttävää vastausta, se on poistettava rekisteristä pysyvästi tai väliaikaisesti.
2. Jos akkreditointi- tai toimilupaelin toimittaa toimivaltaiselle elimelle kirjallisen valvontakertomuksen, josta käy ilmi, ettei ympäristötodentaja ole riittävän hyvin varmistanut, että rekisteröity organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, organisaatio on poistettava rekisteristä väliaikaisesti.
3. Rekisteröity organisaatio on poistettava rekisteristä tapauksen mukaan väliaikaisesti tai pysyvästi, jos se ei kahden kuukauden kuluessa pyynnöstä toimita toimivaltaiselle elimelle mitään seuraavista:
- a) vahvistettu ympäristöselonteko, päivitetty ympäristöselonteko tai 25 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu allekirjoitettu ilmoitus;
 - b) lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot.
4. Jos toimivaltainen lainvalvontaviranomainen ilmoittaa kirjallisessa selvityksessä toimivaltaiselle elimelle, että organisaatiossa on rikottu soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia, toimivaltaisen elimen on poistettava kyseistä organisaatiota koskeva viittaus rekisteristä tapauksen mukaan väliaikaisesti tai pysyvästi.
5. Jos toimivaltainen elin päättää poistaa organisaation rekisteristä väliaikaisesti tai pysyvästi, sen on otettava huomioon ainakin seuraavat seikat:
- a) ympäristövaikutukset, joita aiheutuu siitä, ettei organisaatio noudata tämän asetuksen vaatimuksia;
 - b) todennäköisyys, ettei organisaatio noudata tämän asetuksen vaatimuksia, tai siihen johtavat olosuhteet;
 - c) aikaisemmat tapaukset, joissa organisaatio ei ole noudattanut tämän asetuksen vaatimuksia; ja
 - d) organisaation erityiset olosuhteet.

6. Jotta toimivaltainen elin saisi tarvittavat tiedot tehdäkseen päätöksen organisaation poistamisesta rekisteristä väliaikaisesti tai pysyvästi, sen on kuultava asianomaisia sidosryhmiä, myös itse organisaatiota.

7. Jos toimivaltainen elin on saanut muulla tavoin kuin akkreditointi- tai toimilupaelimen toimittamasta kirjallisesta valvontakertomuksesta näyttöä siitä, ettei ympäristötodentaja ole riittävän hyvin varmistanut, että organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, sen on kuultava ympäristötodentajaa valvovaa akkreditointi- tai toimilupaelintä.

8. Toimivaltaisen elimen on perusteltava mahdollisesti toteutetut toimenpiteet.

9. Toimivaltaisen elimen on annettava organisaatiolle riittävät tiedot asianomaisten osapuolten kuulemisesta.

10. Organisaation väliaikainen rekisteristä poistaminen on peruutettava, jos toimivaltainen elin on saanut tyydyttävät tiedot siitä, että organisaatio noudattaa tämän asetuksen vaatimuksia.

16 artikla

Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi

1. Toimivaltaiset elimet perustavat kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumin, jäljempänä "toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi", joka kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja jonka kokouksiin osallistuu komission edustaja.

Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi vahvistaa työjärjestyksensä.

2. Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumiin osallistuvat kukin jäsenvaltion toimivaltaiset elimet. Jos samassa jäsenvaltiossa on useita toimivaltaisia elimiä, on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikille toimivaltaisille elimille tiedotetaan toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumin toiminnasta.

3. Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi laatii ohjeita, joilla varmistetaan, että tämän asetuksen mukaisessa organisaatioiden rekisteröinnissä, rekisteröinnin uusimisessa sekä organisaatioiden väliaikaisessa ja pysyvässä rekisteristä poistamisessa noudatetaan yhdenmukaisia menettelyjä sekä yhteisössä että sen ulkopuolella.

Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi toimittaa ohjeet ja vertaisarviointia koskevat asiakirjat komissiolle.

4. Komissio esittää tarvittaessa toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumin hyväksymien yhdenmukaistamismenettelyjä koskevien ohjeiden hyväksymistä 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Kyseiset asiakirjat on julkistettava.

17 artikla

Toimivaltaisten elinten vertaisarviointi

1. Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi järjestää vertaisarvioinnin, jossa arvioidaan, onko kunkin toimivaltaisen elimen rekisteröintijärjestelmä tämän asetuksen mukainen, ja määritellään yhdenmukainen lähestymistapa rekisteröintiä koskevien sääntöjen soveltamiseen.

2. Vertaisarviointi on suoritettava säännöllisin väliajoin vähintään neljän vuoden välein, ja siihen on sisällytettävä 12, 13 ja 15 artiklan mukaisten sääntöjen ja menettelyjen arviointi. Kaikkien toimivaltaisten elinten on osallistuttava vertaisarviointiin.

3. Komissio vahvistaa menettelyt vertaisarvioinnin tekemiseksi, mukaan lukien vertaisarvioinnin tuloksena tehtyjä päätöksiä koskevat asianmukaiset muutoksenhakumenettelyt.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettut menettelyt on vahvistettava ennen ensimmäistä vertaisarviointia.

5. Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi toimittaa säännöllisesti komissiolle ja 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetulle komitealle vertaisarviointia koskevan kertomuksen.

Kertomus on julkistettava sen jälkeen, kun toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu komitea ovat sen hyväksyneet.

V LUKU

YMPÄRISTÖTODENTAJAT

18 artikla

Ympäristötodentajien tehtävät

1. Ympäristötodentajien on arvioitava, ovatko organisaation ympäristökatselmus, ympäristöpolitiikka, ympäristöjärjestelmä ja auditointimenettelyt sekä niiden täytäntöönpano tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.

2. Ympäristötodentajien on todennettava seuraavat seikat:

- a) organisaatio noudattaa kaikkia tämän asetuksen vaatimuksia alustavassa ympäristökatselmuksessaan, ympäristöjärjestelmässään, ympäristöauditoinnissaan ja sen tuloksissa sekä ympäristöselonteossaan tai päivitettyssä ympäristöselonteossaan;
- b) organisaatio noudattaa soveltuvia ympäristöön liittyviä yhteisön, kansallisia, alueellisia ja paikallisia lakisäätteisiä vaatimuksia;

c) organisaatio parantaa jatkuvasti ympäristösuojelunsa tasoa; ja

d) seuraavissa asiakirjoissa esitetyt tiedot ovat luotettavia, uskottavia ja totuudenmukaisia:

- i) ympäristöselonteko;
- ii) päivitetty ympäristöselonteko;
- iii) mahdolliset vahvistettavat ympäristötiedot.

3. Ympäristötodentajien on todennettava erityisesti organisaation toteuttaman alustavan ympäristökatselmuksen sekä ympäristöauditoinnin tai muiden menettelyjen asianmukaisuus toistamatta kuitenkaan turhaan näitä menettelyjä.

4. Ympäristötodentajien on todennettava sisäisen auditoinnin tulosten luotettavuus. He voivat tarvittaessa tehdä tätä varten pistokokeita.

5. Organisaation rekisteröinnin valmistelua varten suoritettavan todentamisen yhteydessä ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää ainakin seuraavat vaatimukset:

- a) Käytössä on kaikilta osin toimiva ja liitteen II vaatimusten mukainen ympäristöjärjestelmä.
- b) Käytössä on liitteen III mukainen auditointiohjelma, jonka toteuttaminen on jo aloitettu ainakin merkittävimpien ympäristövaikutusten osalta.
- c) Liitteessä II olevassa A osassa tarkoitettu johdon katselmus on saatettu päätökseen.
- d) Liitteen IV mukainen ympäristöselonteko on laadittu, ja jos alakohtaisia viiteasiakirjoja on ollut käytettävissä, ne on otettu huomioon.

6. Kun suoritetaan todentaminen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rekisteröinnin uusimista varten, ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) Organisaatiolla on kaikilta osin toimiva ja liitteen II vaatimusten mukainen ympäristöjärjestelmä.
- b) Organisaatiolla on kaikilta osin toimiva ja valmis auditointiohjelma, josta on toteutettu vähintään yksi auditointijakso liitteen III mukaisesti.
- c) Organisaatio on saattanut johdon katselmuksen päätökseen.
- d) Organisaatio on laatinut liitteen IV mukaisen ympäristöselonteon, ja jos alakohtaisia viiteasiakirjoja on ollut käytettävissä, ne on otettu huomioon.

7. Kun suoritetaan todentaminen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rekisteröinnin uusimista varten, ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää ainakin seuraavat vaatimukset:

- a) Organisaatio on suorittanut ympäristönsuojelun tasoa ja soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteiden vaatimusten noudattamista koskevan sisäisen auditoinnin liitteen III mukaisesti.
- b) Organisaatio on osoittanut noudattavansa jatkuvasti soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia ja parantavansa jatkuvasti ympäristönsuojelunsa tasoa.
- c) Organisaatio on laatinut liitteen IV mukaisen päivitetyn ympäristöselonteon ja alakohtaiset viiteasiakirjat on otettu huomioon silloin kun ne ovat olleet käytettävissä.

19 artikla

Todentamisvälit

1. Ympäristötodentajan on laadittava yhteistyössä organisaation kanssa ohjelma, jolla varmistetaan, että kaikki 4–6 artiklassa tarkoitetut rekisteröinnin ja sen uusinnan edellytykset todennetaan.

2. Ympäristötodentajan on vahvistettava enintään 12 kuukauden välein tiedot, joilla saatetaan ajan tasalle ympäristöselontekoa tai päivitettyä ympäristöselontekoa.

Tarvittaessa sovelletaan 7 artiklassa tarkoitettua poikkeusta.

20 artikla

Ympäristötodentajia koskevat vaatimukset

1. Saadakseen tämän asetuksen mukaisen akkreditoinnin tai toimiluvan ympäristötodentajaehdokkaan on esitettävä akkreditointia tai toimilupaa koskeva pyyntö akkreditointi- tai toimilupaelimelle.

Pyynnössä on mainittava haettavan akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalue viitaten asetuksessa (EY) N:o 1893/2006 ⁽¹⁾ säädettyyn toimialaluokitukseen.

2. Ympäristötodentajan on asianmukaisesti osoitettava akkreditointi- tai toimilupaelimelle pyydetyn akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalueen kannalta merkityksellinen kelpoisuutensa, tietämys, kokemus ja tekninen pätevyys mukaan lukien seuraavien osalta:

- a) tämä asetus;

- b) ympäristöjärjestelmien toiminta yleensä;
- c) komission 46 artiklan nojalla tämän asetuksen soveltamiseksi antamat asiaankuuluvat alakohtaiset viiteasiakirjat;
- d) todentamisen ja vahvistamisen kohteena olevan toiminnan kannalta olennaiset lakisääteiset, sääntömääräiset ja hallinnolliset vaatimukset;
- e) ympäristönäkökohdat ja ympäristövaikutukset, kestävän kehityksen ympäristöulottuvuus mukaan luettuna;
- f) todentamisen ja vahvistamisen kohteena olevan toiminnan ympäristöasioiden kannalta merkitykselliset tekniset näkökohdat;
- g) todentamisen ja vahvistamisen kohteena olevan toiminnan yleinen toimivuus ympäristöjärjestelmän asianmukaisuuden arvioimiseksi suhteessa organisaation ja sen tuotteiden, palvelujen ja toimintojen vuorovaikutukseen ympäristön kanssa, mukaan lukien ainakin seuraavat:
 - i) organisaation käyttämät tekniikat;
 - ii) toiminnassa käytetty terminologia ja välineet;
 - iii) operatiivinen toiminta ja sen vuorovaikutukselle ympäristön kanssa ominaiset piirteet;
 - iv) merkittävien ympäristönäkökohtien arviointimenetelmät;
 - v) pilaantumisen vähentämis- ja rajoittamistekniikat;
- h) ympäristöauditointia koskevat vaatimukset ja siinä käytetyt menettelyt, myös kyky suorittaa tehokkaita auditointeja ympäristöjärjestelmän todentamiseksi, tunnistaa asianmukaiset auditointihavainnot ja auditoinnin johtopäätökset sekä laatia ja esittää suullisia ja kirjallisia auditointiselvityksiä selkeiden tietojen antamiseksi todentamisauditoinnista;
- i) tiedotusaineiston auditointi, ympäristöselonteon ja päivitetyn ympäristöselonteon yhteys tiedonhallintaan, tietojen tallentamiseen ja käsittelyyn, tietojen esittäminen kirjallisesti ja graafisessa muodossa mahdollisten virheiden arvioimiseksi, oletusten ja arvioiden käyttö;
- j) tuotteiden ja palvelujen ympäristöulottuvuus, myös ympäristönäkökohdat ja ympäristönsuojelun taso käytön aikana ja sen jälkeen, ja ympäristöä koskevaa päätöksentekoa varten annettujen tietojen oikeellisuus.

3. Ympäristötodentajan on pystyttävä osoittamaan jatkuvaa ammatillista kehittymistä 2 kohdassa luetelluilla pätevyiden aloilla ja pidettävä kehitystä yllä niin, että akkreditointi- tai toimilupaelin voi arvioida sitä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

4. Ympäristötodentajan on oltava ulkopuolinen kolmas osapuoli, joka tehtäväänsä hoitaessaan on puolueeton ja objektiivinen sekä riippumaton varsinkin organisaation auditoijasta tai konsultista.

5. Ympäristötodentajan on varmistettava, että se toimii vapaana kaupallisesta, taloudellisesta tai muusta painostuksesta, joka saattaisi vaikuttaa sen ratkaisuihin tai vaarantaa sen ratkaisujen riippumattomuuden ja toiminnan rehellisyyteen kohdistuvan luottamuksen. Ympäristötodentajan on varmistettava kaikkien tämän osalta sovellettavien sääntöjen noudattaminen.

6. Ympäristötodentajalla on oltava dokumentoidut menetelmät ja menettelytavat, joihin kuuluvat myös laadunvalvontamenetelmät ja luottamuksellisuussäännökset, tämän asetuksen todentamis- ja vahvistamisvaatimusten täyttämiseksi.

7. Jos ympäristötodentajana toimii organisaatio, sillä on oltava organisaatiokaavio, jossa esitetään organisaation rakenteet ja vastuut, sekä oikeudellista asemaa, omistusta ja rahoituslähteitä koskeva selvitys.

Organisaatiokaavio on annettava saataville pyynnöstä.

8. Näiden vaatimusten noudattaminen on varmistettava ennen akkreditointia tai toimiluvan myöntämistä tehtävällä arvioinnilla ja akkreditointi- tai toimilupaelimen valvontatoimilla.

21 artikla

Ympäristötodentajina toimivia, todentamis- ja vahvistamistehtäviä yksin suorittavia luonnollisia henkilöitä koskevat lisävaatimukset

Ympäristötodentajina toimivia luonnollisia henkilöitä, jotka suorittavat todentamis- ja vahvistamistehtäviä yksin, koskevat 20 artiklan vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

- a) heillä on oltava kaikki todentamiseen ja vahvistamiseen tarvittava pätevyys niillä aloilla, joille heille on myönnetty toimilupa;
- b) toimiluvan pätevyysalue on rajattava henkilökohtaisen pätevyyden mukaan.

22 artikla

Kolmansissa maissa toimivia ympäristötodentajia koskevat lisävaatimukset

1. Jos ympäristötodentaja aikoo suorittaa todentamis- ja vahvistamistoimia kolmansissa maissa, sen on haettava akkreditointia tai toimilupaa tiettyjä kolmansia maita varten.

2. Saadakseen kolmatta maata koskevan akkreditoinnin tai toimiluvan ympäristötodentajan on täytettävä 20 ja 21 artiklan vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

- a) ympäristöön liittyvien lakisääteiden, sääntömääräisten ja hallinnollisten vaatimusten tuntemus ja ymmärtäminen sen kolmannen maan osalta, johon akkreditointia tai toimilupaa haetaan;

- b) sen kolmannen maan virallisen kielen tuntemus ja ymmärtäminen, johon akkreditointia tai toimilupaa haetaan.

3. Edellä olevan 2 kohdan vaatimukset katsotaan joka tapauksessa täytetyiksi, jos ympäristötodentaja osoittaa olevansa sopimussuhteessa vaatimukset täyttävään pätevään henkilöön tai organisaatioon.

Kyseisen henkilön tai organisaation on oltava riippumaton todentavasta organisaatiosta.

23 artikla

Ympäristötodentajien valvonta

1. Ympäristötodentajien todentamis- ja vahvistamistoimia valvoo

- a) akkreditoinnin tai toimiluvan myöntänyt akkreditointi- tai toimilupaelin, jos toimet suoritetaan akkreditointijäsenvaltiossa tai toimiluvan myöntäneessä jäsenvaltiossa;
- b) akkreditointi- tai toimilupaelin, joka on myöntänyt ympäristötodentajalle akkreditoinnin tai toimiluvan kyseisiä toimia varten, jos toimet suoritetaan kolmannessa maassa;
- c) todentamisjäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelin, jos toimet suoritetaan muussa kuin akkreditoinnin tai toimiluvan myöntäjäjäsenvaltiossa.

2. Ympäristötodentajan on ilmoitettava toimintaansa valvovalle akkreditointi- tai toimilupaelimelle akkreditointi- tai toimilupatietonsa ja todentamisen aika ja paikka viimeistään neljä viikkoa ennen kutakin jäsenvaltiossa suoritettavaa todentamista.

3. Ympäristötodentajan on viipymättä ilmoitettava akkreditointi- tai toimilupaelimelle mahdollisista muutoksista, jotka vaikuttavat akkreditointiin tai toimilupaan tai niiden pätevyysalueeseen.

4. Akkreditointi- tai toimilupaelimen on enintään 24 kuukauden säännöllisin välein tarkistettava, että ympäristötodentaja täyttää edelleen akkreditoinnin tai toimiluvan edellytykset, ja valvottava suoritettujen todentamis- ja vahvistamistoimien laatua.

5. Valvontaa voidaan suorittaa todentajan toimitiloissa tehtävällä auditoinnilla, paikan päällä organisaatioissa, kyselyiden avulla, arvioimalla ympäristötodentajien vahvistamia ympäristöselontekoja tai päivitettyjä ympäristöselontekoja sekä arvioimalla todentamiskertomusta.

Valvonta on suhteutettava ympäristötodentajan toimintaan.

6. Organisaatioiden on sallittava se, että akkreditointi- tai toimilupaelimet valvovat ympäristötodentajaa todentamisen ja vahvistamisen aikana.

7. Akkreditointi- tai toimilupaelimen päätös akkreditoinnin tai toimiluvan peruuttamisesta pysyvästi tai tilapäisesti tai sen pätevyysalueen rajoittamisesta voidaan tehdä vasta, kun ympäristötodentajalle on annettu mahdollisuus tulla kuulluksi.

8. Jos valvova akkreditointi- tai toimilupaelin katsoo, ettei ympäristötodentajan työn laatu vastaa tämän asetuksen vaatimuksia, sen on toimitettava kirjallinen valvontakertomus kyseiselle ympäristötodentajalle ja sille toimivaltaiselle elimelle, jolta asianomainen organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä tai joka on rekisteröinyt asianomaisen organisaation.

Jollei asiassa päästä sopuun, valvontakertomus on toimitettava 30 artiklassa tarkoitettulle akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumille.

24 artikla

Muussa kuin akkreditoinnin tai toimiluvan myöntäneessä jäsenvaltiossa toimivien ympäristötodentajien valvontaa koskevat lisävaatimukset

1. Yhdessä jäsenvaltiossa akkreditoidun tai toimiluvan saaneen ympäristötodentajan on vähintään neljä viikkoa ennen todentamis- ja vahvistamistoimien suorittamista toisessa jäsenvaltiossa ilmoitettava tämän jäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelimelle seuraavat tiedot:

- a) akkreditointiaan tai toimilupaansa koskevat tiedot, pätevyytensä ja erityisesti tietämyksensä toisen jäsenvaltion ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista ja sen virallisen kielen taitonsa sekä tarvittaessa ryhmän kokoonpano;
- b) todentamisen ja vahvistamisen aika ja paikka;
- c) organisaation osoite ja yhteystiedot.

Ilmoitus on tehtävä ennen jokaista todentamista ja vahvistamista.

2. Akkreditointi- tai toimilupaelin voi pyytää lisätietoja sovellettavista ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista koskevasta todentajan tietämyksestä.

3. Akkreditointi- tai toimilupaelin saa asettaa 1 kohdassa tarkoitettujen ehtojen lisäksi muita ehtoja vain, jos niillä ei estetä ympäristötodentajaa tarjoamasta palveluja muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa akkreditointi tai toimilupa on myönnetty.

4. Akkreditointi- tai toimilupaelin ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä ympäristötodentajan saapumisen

viivästyttämiseen. Jos akkreditointi- tai toimilupaelin ei voi suorittaa tehtäviään 2 ja 3 kohdan mukaisesti ennen todentajan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoittamaa todentamis- ja vahvistamisaikaa, sen on perusteltava asia todentajalle.

5. Akkreditointi- tai toimilupaelimet eivät saa periä ilmoituksesta ja valvonnasta muista jäsenvaltioista tulevia todentajia syrjiviä maksuja.

6. Jos valvova akkreditointi- tai toimilupaelin katsoo, ettei ympäristötodentajan työn laatu vastaa tämän asetuksen vaatimuksia, sen on toimitettava kirjallinen valvontakertomus kyseiselle ympäristötodentajalle, akkreditoinnin myöntäneelle akkreditointi- tai toimilupaelimelle ja sille toimivaltaiselle elimelle, jolta asianomainen organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä tai joka on rekisteröinyt asianomaisen organisaation. Jollei asiassa päästä sopuun, valvontakertomus on toimitettava 30 artiklassa tarkoitettulle akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumille.

25 artikla

Todentamisen ja vahvistamisen suorittamista koskevat edellytykset

1. Ympäristötodentajan on toimittava akkreditointinsa tai toimilupansa pätevyysalueella ja noudatettava organisaation kanssa tehtyä kirjallista sopimusta.

Sopimuksessa on

- a) määriteltävä toiminnan laajuus;
- b) määriteltävä edellytykset, joilla ympäristötodentaja voi toimia riippumattomasti ja ammattimaisesti; ja
- c) velvoitettava organisaatio tekemään yhteistyötä tarpeen mukaan.

2. Ympäristötodentajan on varmistettava, että organisaation osat on määriteltävä yksiselitteisesti ja että ne vastaavat toimintojen todellista jakoa.

Ympäristöselonteossa on selkeästi mainittava kaikki ne organisaation eri osat, jotka ovat todentamisen tai vahvistamisen kohteina.

3. Ympäristötodentajan on suoritettava 18 artiklassa säädettyjen seikkojen arviointi.

4. Osana todentamisen ja vahvistamisen suorittamista ympäristötodentajan on tutkittava asiakirjoja, käytävä organisaatiossa, tehtävä pistokokeita ja haastateltava henkilöstöä.

5. Ennen ympäristötodentajan käyntiä organisaation on toimitettava tälle perustiedot organisaatiosta ja sen toiminnasta, ympäristöpolitiikasta ja ympäristöohjelmasta, kuvaus organisaation ympäristöjärjestelmästä, yksityiskohtaiset tiedot suoritetusta ympäristökatselmuksesta tai auditoinnista, selvitys kyseisestä katselmuksesta tai auditoinnista ja niiden jälkeen mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä sekä luonnos ympäristöselonteoksi tai päivitetyn ympäristöselonteoksen.

6. Ympäristötodentajan on laadittava organisaatiolle todentamisen tuloksista kirjallinen kertomus, jossa täsmennetään

- a) kaikki ympäristötodentajan toiminnan kannalta merkitykselliset seikat;
- b) kuvaus siitä, miten tämän asetuksen kaikkia vaatimuksia noudatetaan, puoltava näyttö, havainnot ja johtopäätökset mukaan luettuina;
- c) saavutukset ja tavoitteet verrattuna edellisiin ympäristöselontekoihin sekä organisaation ympäristönsuojelun tason arviointi ja ympäristönsuojelun tason jatkuvan parantamisen arviointi;
- d) tarvittaessa ympäristökatselmuksen, auditointimenetelmän, ympäristöjärjestelmän tai minkä tahansa asiaan liittyvän prosessin tekniset puutteet.

7. Tapauksissa, joissa tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, kertomuksessa on lisäksi täsmennettävä

- a) säännösten noudattamatta jättämistä organisaatiossa koskevat havainnot ja johtopäätökset sekä näyttö, johon kyseiset havainnot ja johtopäätökset perustuvat;
- b) sellaiset ympäristöselonteon luonnosta tai päivitetyn ympäristöselonteon luonnosta koskevat seikat, joista ympäristötodentaja on eri mieltä, sekä yksityiskohtaiset tiedot muutoksista ja lisäyksistä, jotka ympäristöselontekoon tai päivitettyyn ympäristöselontekoon olisi tehtävä.

8. Todentamisen jälkeen ympäristötodentajan on vahvistettava organisaation ympäristöselonteko tai päivitetty ympäristöselonteko ja varmistettava, että se on tämän asetuksen vaatimusten mukainen, sillä edellytyksellä, että todentamisella ja vahvistamisella on saatu varmuus siitä, että

- a) organisaation ympäristöselonteossa tai päivitettyssä ympäristöselonteossa esitetyt tiedot ovat luotettavia ja totuudenmukaisia sekä tämän asetuksen vaatimusten mukaisia; ja
- b) ei ole näyttöä siitä, että organisaatio ei täytä soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia.

9. Vahvistamisen yhteydessä ympäristötodentajan on annettava liitteessä VII tarkoitettu allekirjoitettu ilmoitus, jossa todetaan, että todentaminen ja vahvistaminen on suoritettu tämän asetuksen mukaisesti.

10. Yhdessä jäsenvaltiossa akkreditoituiden tai toimiluvan saaneiden ympäristötodentajat voivat suorittaa todentamis- ja vahvistamistoimia muissa jäsenvaltioissa tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.

Todentamis- tai vahvistamistoimia valvoo sen jäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelin, jossa toimet suoritetaan. Toimien aloittamisesta on ilmoitettava kyseiselle akkreditointi- tai toimilupaelimelle 24 artiklan 1 kohdassa säädettyä määräaikaa noudattaen.

26 artikla

Pienten organisaatioiden todentaminen ja vahvistaminen

1. Suorittaessaan todentamista ja vahvistamista ympäristötodentajan on otettava huomioon muun muassa seuraavat pienten organisaatioiden erityispiirteet:

- a) lyhyet raportointisuhteet;
- b) työntekijöiden toimiminen monissa eri tehtävissä;
- c) työssäoppiminen;
- d) valmius mukautua nopeasti muutoksiin; ja
- e) menettelyjen rajallinen dokumentointi.

2. Ympäristötodentajan on suoritettava todentaminen tai vahvistaminen aiheuttamatta tarpeetonta taakkaa pienille organisaatioille.

3. Ympäristötodentajan on otettava huomioon objektiivinen näyttö järjestelmän toimivuudesta, esimerkiksi organisaatiossa käytettävät menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen, siihen liittyvien ympäristövaikutusten luonteeseen ja toimijoiden pätevyyteen.

27 artikla

Kolmansissa maissa suoritettavaa todentamista ja vahvistamista koskevat edellytykset

1. Ympäristötodentajat, jotka on akkreditoitu tai joille on myönnetty toimilupa yhdessä jäsenvaltiossa, voivat suorittaa todentamis- ja vahvistamistoimia kolmannessa maassa sijaitsevan organisaation lukuun tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.

2. Ympäristötodentajan on ilmoitettava akkreditointi- tai toimilupatietonsa ja todentamisen tai vahvistamisen aika ja paikka viimeistään kuusi viikkoa ennen kutakin kolmannessa maassa suoritettavaa todentamista tai vahvistamista sen jäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelimelle, jossa asianomainen organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä tai jossa se on rekisteröity.

3. Todentamis- ja vahvistamistoimia valvoo sen jäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelin, jossa ympäristötodentaja on akkreditoitu tai saanut toimiluvan. Toimien aloittamisesta on ilmoitettava kyseiselle akkreditointi- tai toimilupaelimelle 2 kohdassa säädettyä määräaikaa noudattaen.

VI LUKU

AKKREDITOINTI- JA TOIMILUPAELIMET

28 artikla

Akkreditoinnin ja toimilupien myöntämisen hoitaminen

1. Jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 765/2008 4 artiklan nojalla nimeämät akkreditointielimet vastaavat ympäristötodentajien akkreditoinnista ja ympäristötodentajien tämän asetuksen mukaisesti suorittamien toimien valvonnasta.

2. Jäsenvaltiot voivat nimetä asetuksen (EY) N:o 765/2008 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimilupaelimen, joka vastaa ympäristötodentajien toimilupien myöntämisestä ja ympäristötodentajien valvonnasta.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että luonnollisia henkilöitä ei voida akkreditoida ympäristötodentajiksi eikä heille voida myöntää toimilupaa ympäristötodentamisen harjoittamiseen.

4. Akkreditointi- ja toimilupaelinten on arvioitava ympäristötodentajien pätevyyttä 20, 21 ja 22 artiklassa säädettyjen, haetun akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalueen kannalta merkityksellisten seikkojen perusteella.

5. Ympäristötodentajien akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalue on määritettävä asetuksessa (EY) N:o 1893/2006 säädetyn toimialaluokituksen mukaisesti. Akkreditoinnin pätevyysalue on rajattava ympäristötodentajan pätevyyden mukaan, ja siinä on tarvittaessa otettava huomioon toiminnan laajuus ja monimutkaisuus.

6. Akkreditointi- tai toimilupaelinten on vahvistettava asianmukaiset menettelyt ympäristötodentajien akkreditointia tai toimiluvan myöntämistä, akkreditoinnin tai toimiluvan epäämistä, akkreditoinnin tai toimiluvan väliaikaista ja pysyvää peruuttamista sekä ympäristötodentajien valvontaa varten.

Niihin on kuuluttava mekanismit asianomaisten osapuolten, myös toimivaltaisten elinten ja organisaation edustuksellisten elinten esittämien, akkreditointia tai toimilupaa hakevia ja akkreditoituja tai toimiluvan saaneita ympäristötodentajia koskevien huomautusten käsittelyä varten.

7. Jos akkreditointi tai toimilupa evätään, akkreditointi- tai toimilupaelimen on ilmoitettava ympäristötodentajalle päätöksen syyt.

8. Akkreditointi- tai toimilupaelinten on laadittava, tarkistettava ja ajantasaistettava luettelo ympäristötodentajista ja näiden akkreditointien tai toimilupien pätevyysalueista omissa jäsenvaltioissaan ja toimitettava kuukausittain tiedot luetteloon tehdyistä muutoksista kyseisessä jäsenvaltiossa päätetyllä tavalla suoraan tai kansallisten viranomaisten välityksellä komissiolle ja sen jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle, jossa akkreditointi- tai toimilupaelin sijaitsee.

9. Akkreditointi- tai toimilupaelimen on asetuksen (EY) N:o 765/2008 5 artiklan 3 kohdassa säädettyjen toiminnan valvontaa koskevien sääntöjen ja menettelyjen puitteissa laadittava valvontakertomus, jos se asianomaista ympäristötodentajaa kuultuaan päättää, että

- a) ympäristötodentajan toiminnalla ei ole voitu riittävällä tavalla varmistaa, että organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset; tai
- b) ympäristötodentajan todentamis- ja vahvistamistoimissa on rikottu yhtä tai useampaa tämän asetuksen vaatimuksista.

Kertomus on toimitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle, jossa organisaatio on rekisteröity tai jossa se hakee rekisteröintiä, ja tarvittaessa akkreditoinnin tai toimiluvan myöntäneelle akkreditointi- tai toimilupaelimelle.

29 artikla

Akkreditoinnin ja toimiluvan väliaikainen tai pysyvä peruuttaminen

1. Akkreditoinnin tai toimiluvan väliaikainen tai pysyvä peruuttaminen edellyttää asianomaisten osapuolten kuulemistä, ympäristötodentaja mukaan luettuna, jotta akkreditointi- tai toimilupaelin saa tarvittavan näytön päätöksen tekemistä varten.

2. Akkreditointi- tai toimilupaelimen on tiedotettava ympäristötodentajalle toteutettujen toimenpiteiden syistä ja tapauksen mukaan toimivaltaisen lainvalvontaviranomaisen kanssa käydyistä keskusteluista.

3. Akkreditointi tai toimilupa on peruutettava väliaikaisesti tai pysyvästi, kunnes saadaan varmuus siitä, että ympäristötodentaja noudattaa tätä asetusta, riippuen tarvittaessa lakisääteisten vaatimusten rikkomisen luonteesta ja laajuudesta.

4. Akkreditoinnin tai toimiluvan väliaikainen peruuttaminen on kumottava, jos akkreditointi- tai toimilupaelin on saanut tyydyttävät tiedot siitä, että ympäristötodentaja noudattaa tätä asetusta.

30 artikla

Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi

1. Perustetaan kaikkien jäsenvaltioiden kaikkien akkreditointi- ja toimilupaelinten muodostama yhteistyöfoorumi, jäljempänä "akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi", joka kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja jonka kokouksiin komission edustaja osallistuu.

2. Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumin tehtävänä on huolehtia seuraavia koskevien menettelyjen johdonmukaisuudesta:

- a) ympäristötodentajien akkreditointi tai toimilupien myöntäminen tämän asetuksen nojalla, myös akkreditoinnin tai toimiluvan epääminen sekä sen väliaikainen ja pysyvä peruuttaminen;
- b) akkreditoitujen tai toimiluvan saaneiden todentajien toiminnan valvonta.

3. Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi laatii ohjeita akkreditointi- ja toimilupaelinten toimialaan kuuluvista kysymyksistä.

4. Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi hyväksyy työjärjestyksensä.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut ohjeet ja 4 kohdassa tarkoitettu työjärjestys on toimitettava komissiolle.

6. Komissio esittää tarvittaessa akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumin hyväksymien yhdenmukaistamismenettelyjä koskevien ohjeiden hyväksymistä 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Kyseiset asiakirjat on julkistettava.

31 artikla

Akkreditointi- ja toimilupaelinten vertaisarviointi

1. Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumin on järjestettävä tämän asetuksen mukaisten ympäristötodentajien akkreditoinnin ja toimilupamenettelyjen vertaisarviointi, joka toteutetaan säännöllisesti vähintään joka neljäs vuosi ja jossa arvioidaan 28 ja 29 artiklassa säädetyt säännöt ja menettelyt.

Kaikkien akkreditointi- ja toimilupaelinten on osallistuttava vertaisarviointiin.

2. Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi toimittaa säännöllisesti komissiolle ja 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetulle komitealle vertaisarviointia koskevan kertomuksen.

Kertomus on julkistettava sen jälkeen kun akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu komitea ovat sen hyväksyneet.

VII LUKU

JÄSENVALTIOIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

32 artikla

Organisaatioiden tukeminen ympäristöä koskevien lakisääteisten vaatimusten noudattamisessa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että organisaatioille annetaan mahdollisuus saada tietoja ja tukea ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Tukeen on kuuluttava seuraavaa:

a) annetaan tietoja soveltuvista ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista;

b) määritetään toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset sellaisten yksittäisten ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten osalta, jotka on määritetty soveltuviksi.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tehtävät hoidettavaksi toimivaltaisille elimille tai jollekin muulle elimelle, jolla on tarvittava asiantuntemus ja riittävät resurssit tehtävän hoitamiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lainvalvontaviranomaiset vastaavat toimivaltaansa kuuluviin, ainakin pienten organisaatioiden esittämiin kyselyihin soveltuvista ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista ja antavat organisaatioille tietoja tavoista, joilla nämä organisaatiot voivat antaa näyttöä siitä, että ne täyttävät asiaankuuluvat lakisääteiset vaatimukset.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset ilmoittavat organisaation rekisteröineelle toimivaltaiselle elimelle tilanteesta, jossa rekisteröity organisaatio ei noudata soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia.

Toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset ilmoittavat asiasta kyseiselle toimivaltaiselle elimelle mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kuukauden kuluessa sen jälkeen, kun se on todennut vaatimusten noudattamatta jättämisen.

33 artikla

EMAS-järjestelmän edistäminen

1. Jäsenvaltioiden on yhdessä toimivaltaisten elinten, lainvalvontaviranomaisen ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa edistettävä EMAS-järjestelmää ottaen huomioon 34–38 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet.

2. Tätä varten jäsenvaltiot voivat laatia edistämistästrategian, jota on tarkistettava säännöllisesti.

34 artikla

Tiedotus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tiedottaakseen

a) yleisölle EMAS-järjestelmän tavoitteista ja pääpiirteistä;

b) organisaatioille tämän asetuksen sisällöstä.

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa käytettävä ammattijulkaisuja, paikallislehtiä, tiedotuskampanjoita tai muita käyttökelpoisia keinoja lisätäkseen EMAS-järjestelmän tunnettuutta.

Jäsenvaltiot voivat toimia yhteistyössä erityisesti toimialajärjestöjen, kuluttajajärjestöjen, ympäristöjärjestöjen, ammattiyhdistysten, paikallisten instituutioiden ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa.

35 artikla

Edistämistoimet

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava EMAS-järjestelmän edistämistoimia. Näihin toimiin voi sisältyä:

- a) EMAS-järjestelmää koskevien tietojen ja parhaiden toimintatapojen vaihdon edistäminen kaikkien asianomaisten osapuolten kesken;
- b) tehokkaiden välineiden kehittäminen EMAS-järjestelmän edistämiseksi ja niiden jakaminen organisaatioiden kanssa;
- c) teknisen tuen tarjoaminen organisaatioille niiden EMAS-järjestelmään liittyvien markkinointitoimien määrittelyssä ja toteuttamisessa;
- d) organisaatioiden välisten kumppanuuksien kannustaminen EMAS-järjestelmän edistämiseksi.

2. Toimivaltaiset elimet, akkreditointi- ja toimilupaelimet, kansalliset viranomaiset ja muut sidosryhmät voivat käyttää EMAS-logoa ilman rekisteröintinumeroa EMASin markkinointi- ja edistämistarkoituksiin. Näissä tapauksissa liitteessä V esitetyn EMAS-logon käyttö ei saa antaa ymmärtää, että käyttäjä on rekisteröity, jos näin ei ole.

36 artikla

Pienten organisaatioiden osallistumisen edistäminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava riittäviä toimenpiteitä pienten organisaatioiden osallistumisen kannustamiseksi muun muassa:

- a) helpottamalla erityisesti niiden tarpeisiin soveltuvien tietojen ja rahoituksen saantia;
- b) varmistamalla, että rekisteröintimaksujen kohtuullisuus kannustaa niiden osallistumista;
- c) edistämällä teknisiä tukitoimenpiteitä.

37 artikla

Klustereita koskeva ja vaiheittainen lähestymistapa

1. Jäsenvaltioiden on kannustettava paikallisviranomaisia tarjoamaan yhdessä toimialajärjestöjen, kauppakamarien ja muiden asianomaisten osapuolten kanssa erityistä tukea organisaatioiden muodostamille klustereille, jotta ne täyttäisivät 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitetut rekisteröintivaatimukset.

Kaikki klusteriin kuuluvat organisaatiot on rekisteröitävä erikseen.

2. Jäsenvaltioiden on kannustettava organisaatioita ympäristöjärjestelmien täytäntöönpanoon. Niiden on erityisesti kannustettava käyttämään vaiheittaista lähestymistapaa, joka johtaa EMAS-rekisteröintiin.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan nojalla perustettujen järjestelmien on toimittava niin, ettei osallistujille ja erityisesti pienille organisaatioille aiheudu tarpeettomia kustannuksia.

38 artikla

EMAS-järjestelmän suhde yhteisön muuhun politiikkaan ja välineisiin

1. Rajoittamatta yhteisön lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden on pohdittava, miten tämän asetuksen mukainen rekisteröinti EMAS-järjestelmään

- a) voidaan ottaa huomioon laadittaessa uutta lainsäädäntöä;
- b) voi toimia lainsäädännön soveltamisen ja noudattamisen valvonnan välineenä;
- c) voidaan ottaa huomioon julkisissa hankinnoissa.

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä, joilla helpotetaan organisaatioiden EMAS-rekisteröintiä tai sen pitämistä voimassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön lainsäädännön, erityisesti kilpailu-, verotus- ja valtiontukilainsäädännön soveltamista.

Toimenpiteet voidaan toteuttaa muun muassa:

- a) sääntelyhelpotuksina niin, että rekisteröidyn organisaation katsotaan noudattavan tiettyjä muussa lainsäädännössä säädettyjä ympäristöön liittyviä vaatimuksia, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet;
- b) sääntelyn parantamisena, jolloin muita säädöksiä muutetaan niin, että EMAS-järjestelmään osallistuvien organisaatioiden taakka poistetaan tai sitä vähennetään tai yksinkertaistetaan, jotta edistettäisiin markkinoiden toimintaa ja lisättäisiin kilpailukykyä.

39 artikla

Maksut

1. Jäsenvaltiot voivat periä maksuja, joissa otetaan huomioon

- a) kulut, joita jäsenvaltioiden 32 artiklan nojalla nimeämille tai perustamille elimille aiheutuu tietojen ja tuen antamisesta organisaatioille;
- b) ympäristöodentajien akkreditoinnista, toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta aiheutuvat kulut;
- c) toimivaltaisten elinten kulut rekisteröinnistä ja rekisteröinnin uusinnasta ja väliaikaisesta tai pysyvästä rekisteristä poistamisesta sekä lisäkulut, joita aiheutuu yhteisön ulkopuolella sijaitsevien organisaatioiden tällaisten prosessien hallinnoinnista.

Maksujen on oltava kohtuullisia ja oikeassa suhteessa organisaation kokoon ja tehtävän työn määrään.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että organisaatioille ilmoitetaan sovellettavista maksuista.

40 artikla

Säännösten rikkominen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset oikeudelliset tai hallinnolliset toimenpiteet, jos tätä asetusta ei noudateta.

2. Jäsenvaltioiden on annettava tehokkaat säännökset, joilla estetään EMAS-logon käyttö tämän asetuksen vastaisesti.

Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY ⁽¹⁾ mukaisesti käyttöön otettuja säännöksiä voidaan soveltaa.

41 artikla

Tiedot ja kertomukset komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle toimivaltaisten elinten sekä akkreditointi- ja toimilupaelinten rakennetta ja niiden menettelyjä koskevat tiedot ja päivitettävä tietoja tarvittaessa.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kerran kahdessa vuodessa päivitetty tiedot tämän asetuksen mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.

Jäsenvaltioiden laatimissa kertomuksissa on otettava huomioon viimeisin kertomus, jonka komissio on antanut Euroopan parlamentille ja neuvostolle 47 artiklan nojalla.

VIII LUKU

KOMISSIOON SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

42 artikla

Tiedotus

1. Komissio tiedottaa

a) yleisölle EMAS-järjestelmän tavoitteista ja pääpiirteistä;

b) organisaatioille tämän asetuksen sisällöstä.

2. Komissio saattaa julkisesti saataville ja pitää saatavilla

a) ympäristötodentajien ja rekisteröityjen organisaatioiden luettelon;

b) sähköisessä muodossa olevien ympäristöselontekojen tietokannan;

c) EMAS-järjestelmää koskevien parhaiden toimintatapojen tietokannan, johon sisältyy muun muassa tehokkaita välineitä EMAS-järjestelmän edistämiseksi ja esimerkkejä organisaatioille annettusta teknisestä tuesta;

d) luettelon EMAS-järjestelmän täytäntöönpanoon ja siihen liittyviin hankkeisiin ja toimiin käytettävissä olevista yhteisön varoista.

43 artikla

Yhteistyö ja koordinointi

1. Komissio edistää tarvittaessa jäsenvaltioiden yhteistyötä erityisesti, jotta koko yhteisössä sovellettaisiin yhtenäisesti ja johdonmukaisesti seuraavia koskevia sääntöjä:

a) organisaatioiden rekisteröinti;

b) ympäristötodentajat;

c) 32 artiklassa tarkoitettu tiedotus ja tuki.

2. Komissio ja muut yhteisön toimielimet ja laitokset pitävät tapauksen mukaan EMAS-järjestelmän tai muiden ympäristöjärjestelmien, jos ne on tunnustettu 45 artiklan tai vastaavan mukaisesti, soveltamista urakka- ja palveluhankintasopimusten edellytyksenä, sanotun kuitenkin rajoittamatta julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista.

44 artikla

EMAS-järjestelmän sisällyttäminen yhteisön muuhun ympäristöpolitiikkaan ja välineisiin

Komissio pohtii, miten tämän asetuksen mukainen rekisteröinti EMAS-järjestelmään

1) voidaan ottaa huomioon laadittaessa uutta lainsäädäntöä ja tarkistettaessa olemassa olevaa lainsäädäntöä erityisesti 38 artiklan 2 kohdassa kuvattujen sääntelyhelpotusten ja paremman sääntelyn muodossa;

2) voi toimia lainsäädännön soveltamisen ja noudattamisen valvonnan välineenä.

⁽¹⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

45 artikla

Suhde muihin ympäristöjärjestelmiin

1. Jäsenvaltiot voivat esittää komissiolle kirjallisen pyynnön, että olemassa olevat ympäristöjärjestelmät tai niiden osat, jotka on sertifioitu kansallisesti tai alueellisesti tunnustettujen asianmukaisten sertifiointimenettelyjen mukaisesti, tunnustetaan tämän asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi.

2. Jäsenvaltioiden on pyynnössään yksilöitävä asiaankuuluvat ympäristöjärjestelmien osat ja niitä vastaavat tämän asetuksen vaatimukset.

3. Jäsenvaltioiden on osoitettava, että asianomaisen ympäristöjärjestelmän kaikki asiaankuuluvat osat vastaavat tätä asetusta.

4. Kun komissio on tutkinut 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön, se tunnustaa ympäristöjärjestelmien asiaankuuluvat osat 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Komissio tunnustaa sertifiointielimiä koskevat akkreditointi- tai toimilupavaatimukset, jos se katsoo, että jäsenvaltio on

a) yksilöinyt pyynnössään riittävän selkeästi ympäristöjärjestelmien asiaankuuluvat osat ja niitä vastaavat tämän asetuksen vaatimukset;

b) osoittanut, että asianomaisen ympäristöjärjestelmän kaikki asiaankuuluvat osat vastaavat tätä asetusta.

5. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viitetiedot tunnustetuista ympäristöjärjestelmistä, mukaan lukien liitteessä I tarkoitetut EMAS-järjestelmän asiaankuuluvat osat, joita nämä viitetiedot koskevat, ja tunnustetut akkreditointi- tai toimilupavaatimukset.

46 artikla

Viiteasiakirjojen ja ohjeiden laatiminen

1. Komissio laatii jäsenvaltioita ja muita sidosryhmiä kuullen alakohtaisia viiteasiakirjoja, joissa esitetään

a) ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat;

b) ympäristönsuojelun tason indikaattorit erityisille aloille;

c) tarvittaessa vertailuesimerkkejä huipputasen osaamisesta ja ympäristönsuojelun tason arvioinnissa käytettäviä luokitusjärjestelmiä.

Komissio voi myös laatia eri alojen yhteisiä viiteasiakirjoja.

2. Komissio ottaa huomioon olemassa olevat viiteasiakirjat ja ympäristönsuojelun tason indikaattorit, jotka on laadittu yhteisön muun ympäristöpolitiikan ja välineiden tai kansainvälisten standardien mukaisesti.

3. Komissio laatii vuoden 2010 loppuun mennessä työsuunnitelman, jossa esitetään ohjeellinen luettelo aloista, jotka katsotaan ensisijaisiksi, kun ryhdytään hyväksymään alakohtaisia ja eri aloille yhteisiä viiteasiakirjoja.

Työsuunnitelma on julkistettava, ja se on päivitettävä säännöllisesti.

4. Komissio laatii yhteistyössä toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumin kanssa ohjeet yhteisön ulkopuolisten organisaatioiden rekisteröimisestä.

5. Komissio julkaisee käyttäjän käsikirjan, jossa kerrotaan tarvittavista vaiheista EMAS-järjestelmään liittymiseksi.

Käsikirjan on oltava saatavilla sähköisesti kaikilla Euroopan unionin toimielinten virallisilla kielillä.

6. Edellä olevien 1 ja 4 kohtien mukaisesti laadittavat asiakirjat toimitetaan hyväksyttäväksi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

47 artikla

Kertomukset

Komissio antaa viiden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa esitetään tämän luvun nojalla toteutetut toimet ja toimenpiteet sekä jäsenvaltioilta 41 artiklan nojalla saadut tiedot.

Kertomuksessa on arvioitava järjestelmän vaikutusta ympäristöön sekä selvitettävä, mihin suuntaan järjestelmään osallistuvien määrä on kehittyvässä.

IX LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

48 artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Komissio voi muuttaa liitteitä EMAS-järjestelmän toiminnasta saatujen kokemusten perusteella, jos se on tarpeen tai asianmukaista. Muutokset vastaavat todettua tarvetta saada ohjeita EMAS-järjestelmän vaatimuksista, ja niissä otetaan huomioon tämän asetuksen tehoavuuden kannalta merkitykselliset muutokset kansainvälisissä standardeissa tai uudet standardit.

2. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

49 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

50 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee EMAS-järjestelmää uudelleen sen toiminnasta saatujen kokemusten ja kansainvälisen kehityksen perusteella 11 päivään tammikuuta 2015 mennessä. Komissio ottaa huomioon Euroopan parlamentille ja neuvostolle 47 artiklan mukaisesti toimitetut kertomukset.

51 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan seuraavat säädökset:
 - a) asetus (EY) N:o 761/2001;
 - b) komission päätös 2001/681/EY, tehty 7 päivänä syyskuuta 2001, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 täytäntöönpanemista koskevista ohjeista ⁽¹⁾;

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä marraskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
Å. TORSTENSSON

- c) komission päätös 2006/193/EY, tehty 1 päivänä maaliskuuta 2006, EMAS-logon käyttöä poikkeuksellisesti kuljetuspakkauksissa eli tertiääripakkauksissa koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 mukaisista säännöistä ⁽²⁾.
2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen:
 - a) asetuksen (EY) N:o 761/2001 nojalla perustetut kansalliset akkreditointielimet ja toimivaltaiset elimet jatkavat toimintaansa. Jäsenvaltioiden on muutettava akkreditointielinten ja toimivaltaisten elinten menettelyjä tämän asetuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että nämä järjestelmät, joilla muutetut menettelyt pannaan täytäntöön, ovat täysin toimintavalmiita 11 päivään tammikuuta 2011 mennessä;
 - b) asetuksen (EY) N:o 761/2001 mukaisesti rekisteröidyt organisaatiot säilyvät EMAS-rekisterissä. Organisaation seuraavan todentamisen yhteydessä ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää tässä asetuksessa olevat uudet vaatimukset. Jos seuraava todentaminen suoritetaan ennen 11 päivää heinäkuuta 2010, seuraavan todentamisen ajan kohtaa voidaan lykätä kuudella kuukaudella yhteisymmärryksessä ympäristötodentajan ja toimivaltaisten elinten kanssa;
 - c) asetuksen (EY) N:o 761/2001 mukaisesti akkreditoidut ympäristötodentajat voivat jatkaa tehtäviensä hoitamista tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.
3. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 761/2001 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

52 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 247, 17.9.2001, s. 24.

⁽²⁾ EUVL L 70, 9.3.2006, s. 63.

LIITE I

YMPÄRISTÖKATSELMUS

Ympäristökatselmuksen on katettava seuraavat alueet:

1. **Sovellettavien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten tunnistaminen.**

Organisaation on laadittava luettelo sovellettavista lakisääteisistä vaatimuksista ja sen lisäksi myös ilmoitettava, miten voidaan saada näyttöä siitä, että se noudattaa eri vaatimuksia.

2. Kaikkien merkittäviä ympäristövaikutuksia omaavien välittömien ja välillisten ympäristönäkökohtien tunnistaminen, niiden määrällinen ja laadullinen erittely tarpeen mukaan ja luettelon laatiminen merkittäviksi todetuista ympäristövaikutuksista.

Ympäristönäkökohdan merkittävyyden arvioimiseksi organisaation on tarkasteltava seuraavia seikkoja:

- i) ympäristöhaittojen aiheutumisen mahdollisuus;
 - ii) paikallisen, alueellisen tai maailmanlaajuisen ympäristön haavoittuvuus;
 - iii) näkökohdan tai vaikutuksen laajuus, esiintyvyys ja palautuvuus;
 - iv) asiaa koskeva ympäristölainsäädäntö ja sen vaatimukset;
 - v) merkitys organisaation sidosryhmien ja henkilöstön kannalta.
- a) Välittömät ympäristönäkökohdat

Välittömät ympäristönäkökohdat liittyvät organisaation välittömässä hallinnassa oleviin toimintoihin, tuotteisiin ja palveluihin.

Kaikkien organisaatioiden on tarkasteltava toimintaansa liittyviä välittömiä näkökohtia.

Välittömät ympäristönäkökohdat liittyvät muun muassa seuraaviin:

- i) lainsäädännön vaatimukset ja ympäristöluissa asetetut rajoitukset;
 - ii) päästöt ilmaan;
 - iii) päästöt veteen;
 - iv) kiinteiden ja muiden jätteiden, erityisesti ongelmajätteiden syntyminen, kierrätys, uudelleenkäyttö, kuljetus ja loppukäsittely;
 - v) maa-alueiden käyttö ja pilaantuminen;
 - vi) luonnonvarojen ja raaka-aineiden käyttö (energia mukaan luettuna);
 - vii) lisä- ja apuaineiden ja puolivalmisteiden käyttö;
 - viii) paikalliset kysymykset (melu, värinä, haju, pöly, ulkonäkö jne.);
 - ix) kuljetukset (tavarat, palvelut);
 - x) ympäristöonnettomuuksien riski sekä häiriöiden, onnettomuuksien ja mahdollisten hätätilanteiden vaikutukset tai todennäköiset vaikutukset;
 - xi) vaikutukset biologiseen monimuotoisuuteen.
- b) Välilliset ympäristönäkökohdat

Välilliset ympäristönäkökohdat voivat olla seurausta organisaation vuorovaikutuksesta kolmansien osapuolten kanssa, joihin EMAS-rekisteröintiä hakeva organisaatio voi vaikuttaa kohtuullisessa määrin.

Muiden kuin teollisten organisaatioiden – esimerkiksi paikallisten viranomaisten ja rahoituslaitosten – osalta on tärkeää, että ne tarkastelevat myös päätoimialaansa liittyviä ympäristönäkökohtia. Ainoastaan organisaation toimipaikkaan ja laitteisiin liittyviä ympäristönäkökohtia koskeva selvitys on riittämätön.

Välillisiä ympäristönäkökohtia ovat muun muassa seuraavat:

- i) tuotteiden elinkaareen liittyvät tekijät (suunnittelu, tuotekehittely, pakkaaminen, kuljetus, käyttö sekä jätteen talteenotto/loppukäsittely);
- ii) pääomasijoitukset, lainojen myöntäminen ja vakuutuspalvelut;
- iii) uudet markkinat;
- iv) palvelujen valinta ja niiden koostumus (esim. kuljetukset tai ateriapalvelu);
- v) hallinnolliset ja suunnitteluun liittyvät päätökset;
- vi) tuotevalikoiman koostumus;
- vii) sopimuskumppaneiden, alihankkijoiden ja toimittajien ympäristönsuojelun taso ja toimintatavat.

Organisaation on pystyttävä osoittamaan, että se on yksilöinyt hankintamenettelyihinsä liittyvät merkittävät ympäristönäkökohdat ja että johtamisjärjestelmä kattaa näihin näkökohtiin liittyvät merkittävät ympäristövaikutukset. Organisaation olisi pyrittävä varmistamaan se, että toimittajat ja organisaation nimissä toimivat henkilöt noudattavat organisaation ympäristöpolitiikkaa sopimuksen mukaisessa toiminnassaan.

Organisaation on tarkasteltava, missä määrin se voi vaikuttaa välillisiin ympäristönäkökohtiin ja mihin toimiin se voi ryhtyä ympäristövaikutusten pienentämiseksi.

3. Ympäristövaikutusten merkittävyyden arviointiperusteet

Organisaation on määriteltävä, millaisia arviointiperusteita sen toiminnan, tuotteiden ja palvelujen ympäristönäkökohtien merkittävyyden arvioinnissa sovelletaan ympäristövaikutukseltaan merkittävien näkökohtien määrittämiseksi.

Organisaation kehittämässä arviointiperusteissa on otettava huomioon yhteisön lainsäädäntö, ja niiden on oltava kattavia, puolueettomasti tarkistettavissa, toistettavissa ja julkisesti saatavilla.

Organisaation ympäristönäkökohtien merkittävyyttä koskevien arviointiperusteiden määrittäminen voi sisältää muun muassa seuraavat seikat:

- a) ympäristön tilaa koskeva tieto organisaation sellaisten toimintojen, tuotteiden ja palvelujen tunnistamiseksi, joilla voi olla ympäristövaikutuksia;
- b) organisaation tiedot raaka-aineiden ja energian käytön, päästöjen ja jätteiden aiheuttamista riskeistä;
- c) sidosryhmien näkemykset;
- d) organisaation ympäristötoiminnot, joista säädetään lainsäädännössä;
- e) hankinnat;
- f) organisaation tuotteiden suunnittelu, tuotekehittely, valmistus, jakelu, huolto, käyttö, uudelleenkäyttö, kierrätys ja loppukäsittely;
- g) ympäristökustannuksiltaan ja -hyödyiltään merkittävimmät organisaation toiminnot.

Arvioidessaan toimintansa ympäristövaikutusten merkittävyyttä organisaation olisi otettava huomioon tavanomaisten toimintaolosuhteiden ohella myös toimintojen käynnistys- ja pysäytystilanteet sekä kohtuudella ennakoitavat hätätilanteet. Huomioon on otettava aikaisempi, nykyinen ja suunniteltu toiminta.

4. Kaikkien ympäristöasioiden hallintaan liittyvien nykyisten toimintatapojen ja menettelyjen tarkastelu

5. Aikaisempien häiriötilanteiden tutkimisesta saadun palautteen arviointi

LIITE II

Ympäristöjärjestelmää koskevat vaatimukset ja EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja

EMAS-järjestelmän mukaiset ympäristöjärjestelmää koskevat vaatimukset ovat samat kuin standardin EN ISO 14001:2004 osassa 4. Vaatimukset on esitetty jäljempänä olevan taulukon vasemmanpuoleisessa sarakkeessa, joka on tämän liitteen A osa.

Lisäksi EMAS-järjestelmää toteuttavien organisaatioiden on huomioitava joukko muita seikkoja, jotka ovat suoraan yhteydessä joihinkin standardin EN ISO 14001:2004 osassa 4 oleviin kohtiin. Kyseiset muut seikat on esitetty jäljempänä oikeanpuoleisessa sarakkeessa, joka on tämän liitteen B osa.

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B OSA EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
Ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmään) osallistuvien järjestöjen on noudatettava standardin EN ISO 14001:2004 vaatimuksia, jotka esitetään eurooppalaisen standardin ⁽¹⁾ osassa 4 ja jotka toistetaan kaikilta osin jäljempänä: A. Ympäristöjärjestelmää koskevat vaatimukset A.1. Yleiset vaatimukset Organisaation tulee luoda, dokumentoida ja toteuttaa ympäristöjärjestelmä ja ylläpitää ja jatkuvasti parantaa sitä tämän kansainvälisen standardin vaatimusten mukaisesti sekä määrittää, kuinka se täyttää nämä vaatimukset. Organisaation tulee määritellä ja dokumentoida ympäristöjärjestelmänsä laajuus. A.2. Ympäristöpolitiikka Ylimmän johdon tulee määritellä organisaation ympäristöpolitiikka ja varmistaa, että ympäristöjärjestelmän määrittelyssä laajuudessa ympäristöpolitiikka a) on tarkoituksenmukainen organisaation toimintojen, tuotteiden ja palveluiden luonteeseen, laajuuteen ja ympäristövaikutuksiin nähden; b) sisältää sitoutumisen jatkuvaan parantamiseen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen; c) sisältää sitoutumisen noudattaa soveltuvaa lainsäädäntöä ja muita organisaation ympäristönäkökohtiin liittyviä vaatimuksia, joihin organisaatio on sitoutunut; d) asettaa perusteet ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden määrittelylle ja katselmoinnille; e) dokumentoidaan ja toteutetaan ja sitä ylläpidetään; f) siitä tiedotetaan kaikille organisaation palveluksessa oleville ja organisaatiolle työskenteleville henkilöille; g) on julkisesti saatavilla.	

⁽¹⁾ Tässä liitteessä toistetun tekstin käyttö tapahtuu Euroopan standardointikomitean (CEN) luvalla. Koko teksti voidaan ostaa kansallisilta standardointielimiltä, joiden luettelo sisältyy tähän liitteeseen. Tämän liitteen kopioiminen kaupallisiin tarkoituksiin ei ole sallittua.

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B OSA EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
A.3. Suunnittelu A.3.1. Ympäristönäkökohdat Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyt a) tunnistaakseen ympäristöjärjestelmänsä määritellyssä laajuudessa ne toimintojensa, tuotteidensa ja palveluidensa ympäristönäkökohdat, joita se voi hallita ja joihin se voi vaikuttaa ottaen huomioon suunnitellut tai uudet kehityskohteet ja uudet tai muutetut toiminnot, tuotteet ja palvelut; b) määrittääkseen ne näkökohdat, joilla on tai voi olla merkittäviä vaikutuksia ympäristöön (eli merkittävät ympäristönäkökohdat). Organisaation tulee dokumentoida tämä informaatio ja pitää se ajan tasalla. Organisaation tulee varmistaa, että merkittävät ympäristönäkökohdat otetaan huomioon luotaessa, toteutettaessa ja ylläpidettäessä ympäristöjärjestelmää. A.3.2. Lakisääteiset ja muut vaatimukset Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyt a) tunnistaakseen ja pitääkseen saatavilla soveltuvat lakisääteiset ja muut organisaation ympäristönäkökohtiin liittyvät vaatimukset, joihin se on sitoutunut; b) määrittääkseen, kuinka näitä vaatimuksia sovelletaan sen ympäristönäkökohtiin. Organisaation tulee varmistaa, että nämä soveltuvat lakisääteiset ja muut vaatimukset, joihin organisaatio on sitoutunut, otetaan huomioon luotaessa, toteutettaessa ja ylläpidettäessä ympäristöjärjestelmää.	B.1. Ympäristökatselmus Organisaatioiden on toteutettava liitteen I mukainen alustava ympäristökatselmus määritelläkseen ympäristönäkökohtansa ja arvioidakseen niitä sekä määritelläkseen sovellettavat ympäristöön liittyvät lakisääteiset vaatimukset. Yhteisön ulkopuolisten organisaatioiden on myös viitattava ympäristöön liittyviin lakisääteisiin vaatimuksiin, joita sovelletaan vastaavanlaisiin organisaatioihin jäsenvaltiossa, jossa ne aikovat jättää hakemuksen. B.2. Lainsäädännön noudattaminen Organisaatioiden, jotka haluavat rekisteröityä EMAS-järjestelmään, on pystyttävä osoittamaan, että 1) ne ovat tietoisia kaikista soveltuvista ympäristöön liittyvistä lainsäädännön vaatimuksista, jotka on yksilöity ympäristökatselmuksessa liitteen I mukaisesti, ja ymmärtävät niiden vaikutukset organisaatioon; 2) ne varmistavat ympäristölainsäädännön noudattamisen, ympäristöluvut ja niissä asetetut rajoitukset mukaan luettuina; 3) organisaatiossa on käytössä menettelytapoja, joita noudattamalla se pystyy jatkuvasti täyttämään nämä vaatimukset.

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B OSA EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
A.3.3. Päämäärät, tavoitteet ja ohjelmat Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää dokumentoidut ympäristöpäämäärät ja -tavoitteet asiaankuuluville toimintoille ja organisaatiotasolle. Päämäärien ja tavoitteiden tulee olla mitattavissa mahdollisuuksien mukaan ja yhdenmukaisia ympäristöpolitiikan kanssa. Niiden tulee myös sisältää sitoutuminen ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen, soveltuviin lakisääteisten ja muiden vaatimusten, joihin organisaatio on sitoutunut, noudattamiseen sekä jatkuvaan parantamiseen. Asettaessaan ja katselmoidessaan päämääriään ja tavoitteitaan organisaation tulee ottaa huomioon lakisääteiset ja muut vaatimukset, joihin se on sitoutunut, sekä merkittävät ympäristönäkökohtansa. Sen tulee myös tarkastella teknologisia mahdollisuuksiaan, taloudellisia, toiminnallisia ja liiketoimintaa koskevia vaatimuksiaan sekä sidosryhmien näkemyksiä. Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää ohjelmia, joilla sen päämäärät ja tavoitteet saavutetaan. Ohjelmien tulee sisältää seuraavat seikat: a) vastuut päämäärien ja tavoitteiden saavuttamisesta kaikille asiaankuuluville toimintoille ja organisaatiotasolle määriteltynä; b) keinot ja aikataulu, joilla ne saavutetaan.	B.3. Ympäristönsuojelun taso 1) Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että ympäristöjärjestelmä ja auditointimenettelyt kattavat organisaation ympäristönsuojelun tosiasiallisen tason liitteen I mukaisessa ympäristökatselmuksessa määritettyjen välitöiden ja välillisten näkökohtien osalta. 2) Organisaation ympäristönsuojelun tasoa suhteessa sen päämääriin ja tavoitteisiin arvioidaan osana johdon katselmusmenettelyä. Organisaation on myös sitouduttava ympäristönsuojelun tason jatkuvaan parantamiseen. Tällöin organisaation toiminnan perustana voivat olla paikalliset, alueelliset tai kansalliset ympäristöohjelmat. 3) Keinot päämäärien ja tavoitteiden saavuttamiseksi eivät voi olla ympäristöpäämääriä. Jos organisaatiossa on yksi tai useampi toimipaikka, jokaisen toimipaikan, johon EMAS-järjestelmää sovelletaan, on noudatettava kaikkia EMAS-järjestelmän vaatimuksia 2 artiklan 2 kohdassa määritelty ympäristönsuojelun tason jatkuva parantaminen mukaan lukien.
A.4. Järjestelmän toteuttaminen ja toiminta A.4.1. Resurssit, roolit, vastuut ja valtuudet Johdon tulee varmistaa, että ympäristöjärjestelmän luomiselle, toteuttamiselle, ylläpidolle ja parantamiselle välttämättömät resurssit ovat saatavilla. Resurssiin sisältyvät henkilöresurssit ja erityistaidot, organisaation infrastruktuuri, teknologia ja taloudelliset resurssit.	

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B OSA EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
Roolit, vastuut ja valtuudet tulee määritellä ja dokumentoida ja niistä tulee tiedottaa, jotta tehokas ympäristöasioiden hallinta olisi mahdollista. Organisaation ylimmän johdon tulee nimittää erityinen johdon edustaja tai edustajia, joille muista vastuista riippumatta tulee määritellä roolit, vastuut ja valtuudet a) varmistaa, että ympäristöjärjestelmä luodaan ja että sitä toteutetaan ja ylläpidetään tämän kansainvälisen standardin vaatimusten mukaisesti; b) raportoida ylimmälle johdolle ympäristöjärjestelmän toiminnasta katselmusta varten sekä esittää parannusehdotuksia.	
A.4.2. Pätevyys, koulutus ja tietoisuus	B.4. Henkilöstön osallistuminen
Organisaation tulee varmistaa, että kaikki henkilöt, jotka suorittavat tehtäviä organisaation palveluksessa tai organisaatiolle ja joilla on mahdollisuus aiheuttaa organisaation tunnistamia merkittäviä ympäristövaikutuksia, ovat päteviä tarkoituksenmukaisen koulutuksen tai kokemuksen perusteella. Tästä tulee säilyttää asianmukaisia tallenteita. Organisaation tulee tunnistaa ympäristönäkökohtiinsa ja ympäristöjärjestelmäänsä liittyvät koulutustarpeet. Sen tulee tarjota koulutusta tai muilla toimenpiteillä huolehtia, että nämä tarpeet täytetään, ja säilyttää asianmukaiset tallenteet. Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyjä, joilla organisaation palveluksessa olevat ja sille työskentelevät henkilöt saatetaan tietoisiksi a) ympäristöpolitiikan ja menettelyjen sekä ympäristöjärjestelmän vaatimusten noudattamisen tärkeydestä;	1) Organisaation olisi tunnustettava, että henkilöstön aktiivinen osallistuminen on jatkuvan ja tuloksellisen ympäristönsuojelun parantamisen liikkeellepaneva voima ja välttämätön edellytys ja avainasemassa myös ympäristönsuojelun tason parantamisessa. Henkilöstön aktiivinen osallistuminen on myös oikea keino vakiinnuttaa ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä onnistuneesti osaksi organisaation toimintaa. 2) Termi "henkilöstön osallistuminen" tarkoittaa yksittäisten työntekijöiden ja heidän edustajiensa osalta sekä toimiin osallistumista että heille suunnattua tiedotusta. Tämän vuoksi kaikilla tasoilla olisi oltava henkilöstön osallistumisjärjestelmä. Organisaation olisi oltava selvillä siitä, että edellä kuvattujen toimien onnistuminen edellyttää johdolta sitoutunutta ja myötämielistä asennetta sekä aktiivista tukea. Tässä yhteydessä on korostettava johdon henkilöstölle antaman palautteen merkitystä.

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B OSA EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
b) oman toimintansa merkittävistä ympäristönäkökohdista ja heidän työhönsä liittyvistä todellisista ja mahdollisista vaikutuksista sekä parantuneen henkilökohtaisen suorituskyvyn tuomista ympäristöeduista; c) omista rooleistaan ja vastuistaan, jotka liittyvät ympäristöjärjestelmän vaatimustenmukaisuuden saavuttamiseen; d) määritellyistä menettelyistä poikkeamisen mahdollisista seurauksista.	3) Näiden vaatimusten lisäksi henkilöstön on osallistuttava prosessiin, jolla pyritään jatkuvasti parantamaan organisaation ympäristönsuojelun tasoa seuraavilla toiminnoilla: a) alustava ympäristökatselmus, tilannearviointi sekä tietojen keruu ja todentaminen; b) ympäristönsuojelun tasoa parantavan ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän luominen ja täytäntöönpano; c) ympäristökomiteat, jotka keräävät tietoa sekä varmistavat organisaation ympäristöasioista vastaavan henkilön/johdon edustajien, työntekijöiden ja työntekijöiden edustajien osallistumisen; d) ympäristöohjelmaa ja ympäristöauditointia käsittelevien yhteisten työryhmien toiminta; e) ympäristöselontekojen laadinta. 4) Tähän tarkoitukseen olisi käytettävä soveltuvia osallistumismuotoja, kuten aloitelaatikkoo, projektiryhmiä tai ympäristökomiteoita. Organisaatioiden on otettava huomioon komission ohjeet alan parhaista käytännöistä. Henkilöstön edustajien on niin ikään pyytävänsä voitava osallistua toimintaan.
A.4.3. Viestintä Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää ympäristöjärjestelmäänsä ja ympäristönäkökohtiinsa liittyvät menettelyt, jotka koskevat a) sisäistä viestintää organisaation eri tasojen ja toimintojen välillä; b) ulkoisten sidosryhmien asiaankuuluvien tiedustelujen vastaanottamista, dokumentointia ja niihin vastaamista. Organisaation tulee päättää, viestiikö se organisaation ulkopuolelle merkittävistä ympäristönäkökohdistaan, ja tallentaa päätöksensä. Jos päätetään viestiä, organisaation tulee luoda ja toteuttaa menetelmät tällaiselle ulkoiselle viestinnälle.	B.5. Viestintä 1) Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että ne käyttävät yleisön ja muiden sidosryhmien tarpeiden tunnistamiseksi avointa vuoropuhelua toimintansa, tuotteidensa ja palvelujensa ympäristövaikutuksista yleisön ja muiden sidosryhmien kanssa, joihin kuuluvat myös paikallisyhteisöt ja asiakkaat.

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B OSA EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
A.4.4. Dokumentointi Ympäristöjärjestelmän dokumentoinnin tulee sisältää a) ympäristöpolitiikka, -päämäärät ja -tavoitteet; b) ympäristöjärjestelmän laajuuden kuvaus; c) ympäristöjärjestelmän pääosien ja niiden vuorovaikutusten kuvaus sekä viittaukset asiaan liittyviin asiakirjoihin; d) tämän kansainvälisen standardin edellyttämät asiakirjat, mukaan lukien tallenteet; e) asiakirjat, mukaan lukien tallenteet, jotka organisaatio on määrittänyt tarpeelliseksi varmistamaan organisaation merkittäviin ympäristönäkökohtiin liittyvien prosessien tehokkaan suunnittelun, toiminnan ja valvonnan. A.4.5. Asiakirjojen hallinta Ympäristöjärjestelmän ja tämän kansainvälisen standardin edellyttämiä asiakirjoja tulee hallita. Tallenteet ovat tietyn-tyyppisiä asiakirjoja ja niitä tulee hallita kohdassa A.5.4 esitettyjen vaatimusten mukaisesti. Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyt a) hyväksyäkseen asiakirjojen riittävyyden ennen julkaisemista; b) katselmoidakseen ja päivittääkseen asiakirjoja tarpeen mukaan sekä hyväksyäkseen päivitetyn version; c) varmistaa, että asiakirjojen muutokset ja voimassa olevat muutetut versiot tunnustetaan; d) varmistaa, että soveltuvien asiakirjojen asianmukaiset versiot ovat saatavilla käyttöpaikoillaan; e) varmistaa, että asiakirjat säilyvät luettavina ja tunnistettavina; f) varmistaa, että ulkoiset asiakirjat, jotka organisaatio on määritellyt tarpeelliseksi ympäristöjärjestelmän suunnittelulle ja toiminnalle, tunnustetaan ja että niiden jakelua valvotaan; g) estääkseen vanhentuneiden asiakirjojen tahattoman käytön sekä soveltaakseen sopivaa tunnistusta niille, jos ne syystä tai toisesta säilytetään.	2) EMAS-järjestelmä erottuu muista vastaavista järjestelmistä nimenomaan siihen liittyvän avoimuuden ja määräjain tapahtuvan tietojen antamisen ansiosta. Edellä mainituilla tekijöillä on merkitystä myös silloin, kun organisaatiot pyrkivät saavuttamaan sidosryhmien luottamuksen. 3) EMAS-järjestelmä antaa organisaatioille joustavasti mahdollisuuden kohdentaa kullekin kohderyhmälle merkitykselliset tiedot ja varmistaa samalla, että kaikki tiedot ovat tarvittaessa käytettävissä.

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B OSA EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
A.4.6. Toiminnan ohjaus Organisaation tulee tunnistaa ja suunnitella toimintansa, joka liittyy tunnistettuihin merkittäviin ympäristöpolitiikan, -päämäärien ja -tavoitteiden mukaisiin ympäristönäkökohtiin, jotta varmistetaan, että toimitaan määritellyllä tavalla a) luomalla, toteuttamalla ja ylläpitämällä dokumentoidut menettelyt ohjaamaan tilanteita, joissa niiden puuttuminen saattaisi johtaa poikkeamiseen ympäristöpolitiikasta, -päämääristä ja -tavoitteista; b) määrittämällä toimintakriteerit menettelyissä; c) luomalla, toteuttamalla ja ylläpitämällä organisaation käyttämien tuotteiden ja palveluiden tunnistettuihin merkittäviin ympäristönäkökohtiin liittyviä menettelyjä sekä viestimällä asiaan kuuluvista menettelyistä ja vaatimuksista toimittajille, mukaan lukien urakoitsijat. A.4.7. Valmius ja toiminta hätätilanteissa Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyt sellaisten mahdollisten onnettomuus- ja hätätilanteiden tunnistamiseen, joilla voi olla vaikutusta ympäristöön, sekä toimintaan näissä tilanteissa. Organisaation tulee reagoida hätätilanteisiin ja onnettomuuksiin ja ehkäistä tai lieventää syntyviä haitallisia ympäristövaikutuksia. Organisaation tulee säännöllisin väliajoin katselmoida ja tarvittaessa päivittää hätätilanteiden valmiusmenettelyt ja toimintasuunnitelmat, erityisesti onnettomuus- tai hätätilanteiden jälkeen. Organisaation tulee myös testata näitä menettelyjä säännöllisesti silloin, kun se on käytännössä mahdollista.	
A.5. Arviointi A.5.1. Tarkkailu ja mittaukset Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää tarkkailu- ja mittausmenettelyjä. Näillä menettelyillä tarkkaillaan ja mitataan säännöllisesti niiden toimintojen keskeisiä ominaisuuksia, joilla saattaa olla merkittäviä ympäristövaikutuksia. Menettelyihin tulee sisällyttää dokumentointi ympäristönsuojelun tason tarkkailutiedoista, soveltuvista toimintojen ohjauksista ja yhdenmukaisuudesta organisaation ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden kanssa. Organisaation tulee varmistaa, että kalibroituja tai todennetuja tarkkailu- ja mittausvälineitä käytetään ja ylläpidetään, sekä säilyttää asiaankuuluvat tallenteet. A.5.2. Vaatimusten täyttymisen arviointi A.5.2.1. Täyttääkseen sitoumuksensa vaatimustenmukaisuuteen organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyjä, joilla määrajoin arvioidaan soveltuvien lakisäätöjen vaatimusten täyttymistä.	

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B OSA EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
Organisaation tulee säilyttää tallenteet määräaikaisten arviointien tuloksista.	
A.5.2.2. Organisaation tulee arvioida muiden vaatimusten, joihin se on sitoutunut, täyttymistä. Organisaatiossa saatetaan haluta yhdistää tämä arviointi kohdassa A.5.2.1 mainittuun lakisäateisten vaatimusten arviointiin tai luoda erilliset menettelyt.	
Organisaation tulee säilyttää tallenteet määräaikaisten arviointien tuloksista.	
A.5.3. Poikkeamat, korjaavat toimenpiteet ja ehkäisevät toimenpiteet	
Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyjä, joilla käsitellään todellisia ja mahdollisia poikkeamia sekä huolehditaan korjaavista ja ehkäisevistä toimenpiteistä. Menettelyjen tulee määrittää vaatimukset seuraaville toimenpiteille:	
a) poikkeamien tunnistaminen ja korjaaminen sekä toimenpiteet, joilla lievennetään niiden ympäristövaikutuksia; b) poikkeamien tutkiminen, niiden syiden määrittäminen ja ryhtyminen toimenpiteisiin, joilla estetään niiden uusiutuminen; c) poikkeamia ehkäisevien toimenpiteiden tarpeen arvioiminen ja poikkeamien esiintymisen ehkäisemiseen suunniteltujen toimenpiteiden toteuttaminen; d) suoritettujen korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden tulosten tallentaminen; e) suoritettujen korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden tehokkuuden katselmoiminen. Suoritettujen toimenpiteiden tulee olla sopivassa suhteessa ongelman suuruuteen ja havaittuihin ympäristövaikutuksiin.	
Organisaation tulee varmistaa, että ympäristöjärjestelmän dokumentointiin tehdään tarvittavat muutokset.	
A.5.4. Tallenteiden hallinta	
Organisaation tulee luoda ja ylläpitää tarvittavia tallenteita, joilla se osoittaa saavutetut tulokset ja sen, että se noudattaa ympäristöjärjestelmänsä ja tämän kansainvälisen standardin vaatimuksia.	
Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettely tai menettelyjä, joilla tallenteiden tunnistaminen, säilyttäminen, suojaaminen, esille saanti, pysyvyys ja hävittäminen hallitaan.	
Tallenteiden tulee olla luettavia, tunnistettavissa ja jäljitettävissä ja niiden tulee myös säilyä tällaisina.	

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B OSA EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
A.5.5. Sisäinen auditointi Organisaation tulee varmistaa, että ympäristöjärjestelmän sisäisiä auditointeja tehdään suunnitelluin aikavälein, jotta a) määritetään, onko ympäristöjärjestelmä — ympäristöasioiden hallintaan suunniteltujen järjestelyjen mukainen ja tämän kansainvälisen standardin vaatimusten mukainen, — toteutettu ja ylläpidetty asianmukaisesti; b) hankitaan johdolle tietoa auditointitulosten avulla. Organisaation tulee suunnitella, luoda ja toteuttaa auditointiohjelmia sekä ylläpitää niitä ottaen huomioon kyseessä olevien toimintojen merkitys ympäristölle ja aikaisempien auditointien tulokset. Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää auditointimenettely tai -menettelyjä, jotka koskevat — vastuita ja vaatimuksia auditointien suunnittelua ja suorittamista sekä tulosten raportointia ja tallenteiden ylläpitoa varten, — auditointien kriteerien, laajuuden, suoritusasteen ja menetelmien määrittämistä. Auditointiprosessin objektiivisuus ja tasapuolisuus voidaan varmistaa. A.6. Johdon katselmus Johdon tulee suunnitelluin aikavälein katselmoida organisaation ympäristöjärjestelmä varmistaakseen sen jatkuvan soveltuvuuden, riittävyyden ja tehokkuuden. Katselmuksiin tulee sisältyä ympäristöjärjestelmän, ympäristöpolitiikan, ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden parannusmahdollisuuksien ja muutosten tarpeen arviointi. Johdon katselmuksista tulee pitää tallenteita. Johdon katselmusten lähtötietojen tulee sisältää seuraavat tiedot: a) tulokset sisäisistä auditoinneista ja lakisääteisten sekä muiden vaatimusten, joihin organisaatio on sitoutunut, täyttämisen arvioinneista; b) yhteydenotot ulkoisilta sidosryhmiltä, mukaan lukien valitukset; c) organisaation ympäristönsuojelun taso; d) päämäärien ja tavoitteiden saavuttamisen taso; e) korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden tila; f) seuranta-toimenpiteet edellisistä johdon katselmuksista;	

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B OSA EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
g) muuttuvat olosuhteet, mukaan lukien muutokset lakisääteissä ja muissa organisaation ympäristönäkökohtiin liittyvissä vaatimuksissa; h) suositellut parannukset. Johdon katselmusten tulosten tulee sisältää kaikki päätökset ja toimenpiteet, jotka liittyvät mahdollisiin muutoksiin ympäristöpolitiikassa, -päämäärissä, -tavoitteissa ja muissa ympäristöjärjestelmän rakenneosissa ja jotka ovat yhdenmu- kaisia jatkuvaan parantamiseen sitoutumisen kanssa. Luettelo kansallisista standardointielimistä BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie) CZ: ČNI (Český normalizační institut) DK: DS (Dansk Standard) DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.) EE: EVS (Eesti Standardikeskus) EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης) ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación) FR: AFNOR (Association Française de Normalisation) IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland) IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione) CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας LV: LVS (Latvijas Standarts) LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas) LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg) HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület) MT: MSA (Awtorita' Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority) NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut) AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut) PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny) PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade) SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo) SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie) FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto ry) SE: SIS (Swedish Standards Institute) UK: BSI (British Standards Institution).	Täydentävä luettelo kansallisista standardointielimistä Kansalliset standardointielimet jäsenvaltioissa, joissa standardi EN ISO 14001:2004 ei ole voimassa: BG: BDS (Български институт за стандартизация); RO: ASRO (Asociația de Standardizare din România). Kansalliset standardointielimet jäsenvaltioissa, joissa standardissa EN ISO 14001:2004 mainittu kansallinen standardointielin on muuttunut: CZ: ÚNMZ (Ústav pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví).

LIITE III

SISÄINEN YMPÄRISTÖAUDITOINTI

A. Auditointiohjelma ja auditointivälit

1. Auditointiohjelma

Auditointiohjelmalla on varmistettava, että organisaation johdolla on tiedot, joita se tarvitsee tarkastellakseen organisaation ympäristönsuojelun tasoa ja ympäristöjärjestelmän tehokkuutta ja voidakseen osoittaa, että eri toiminnot ovat hallinnassa.

2. Auditointiohjelman tavoitteet

Tavoitteisiin on erityisesti kuuluttava käytössä olevien ympäristöjärjestelmien arviointi ja sen arviointi, ovatko ne organisaation politiikan ja ohjelman mukaisia, mihin sisältyy myös ympäristölainsäädännössä asetettujen asiaan kuuluvien vaatimusten noudattaminen.

3. Auditointiohjelman laajuus

Kunkin auditoinnin tai tarvittaessa auditointijakson kunkin vaiheen laajuus on määriteltävä selkeästi, ja lisäksi on nimenomaisesti eriteltävä

- a) käsitellyt aihealueet;
- b) auditoitavat toiminnot;
- c) huomioon otettavat ympäristökriteerit;
- d) auditoinnin kattama ajanjakso.

Ympäristöauditointi sisältää niiden seikkojen tarkastelun, jotka ovat tarpeen ympäristönsuojelun tason arvioimiseksi.

4. Auditointivälit

Auditointi tai auditointijakso, joka kattaa kaikki organisaation toiminnot, on toteutettava tarpeen mukaan enintään kolmen vuoden välein tai jos sovelletaan 7 artiklassa säädettyä poikkeusta, enintään neljän vuoden välein. Yksittäisen toiminnon auditointiväli vaihtelee seuraavien seikkojen perusteella:

- a) toimintojen luonne, laajuus ja monimutkaisuus;
- b) toiminnon ympäristövaikutusten merkittävyys;
- c) edellisissä auditoinneissa havaittujen ongelmien tärkeys ja kiireellisyys;
- d) ympäristöongelmien tausta.

Monimutkaisia toimintoja, joiden ympäristövaikutukset ovat muita merkittävämpiä, on auditoitava useammin.

Organisaation on suoritettava auditoinnit vähintään joka vuosi, koska näin organisaation johdolle ja ympäristötoimentajalle voidaan osoittaa, että organisaation keskeiset ympäristönäkökohdat ovat hallinnassa.

Organisaation on auditoitava

- a) ympäristönsuojelunsa tasoa; ja
- b) soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamista.

B. Auditointitoimet

Auditointitoimiin on kuuluttava keskustelut henkilöstön kanssa, toimintaolosuhteiden ja laitteiden tarkastaminen sekä arkistojen, kirjallisten menettelyjen ja muiden asian kannalta olennaisten asiakirjojen tarkastaminen auditoitavan toiminnon ympäristönsuojelun tason arvioimiseksi. Tavoitteena on määrittää, onko toiminto sovellettavien standardien, säännösten tai asetettujen ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden mukainen ja onko ympäristövastuun hoitamiseksi käyttöön otettu järjestelmä tehokas ja asianmukainen. Koko ympäristöjärjestelmän toimivuus olisi määritettävä muun muassa tekemällä pistokokeita, joilla tarkistetaan arviointiperusteiden noudattaminen.

Auditointiprosessissa on oltava erityisesti seuraavat vaiheet:

- a) hallintajärjestelmien hahmottaminen;
- b) hallintajärjestelmien vahvuuksien ja heikkouksien arviointi;
- c) merkityksellisten tietojen kerääminen;
- d) auditointihavaintojen arviointi;
- e) auditoinnin johtopäätösten valmistelu;
- f) auditointihavainnoista ja auditoinnin johtopäätöksistä annettava selvitys.

C. Selvitys auditointihavainnoista ja auditoinnin johtopäätöksistä

Kirjallisen auditointiselvityksen perustavoitteina on

- a) dokumentoida auditoinnin laajuus;
 - b) antaa johdolle tietoa siitä, miten organisaation ympäristöpolitiikkaa noudatetaan ja miten organisaatio on edistynyt ympäristötoimissaan;
 - c) antaa johdolle tietoa organisaation ympäristövaikutusten seurantarajestelyjen tehokkuudesta ja luotettavuudesta;
 - d) osoittaa tarvittaessa korjaavien toimenpiteiden tarpeellisuus.
-

LIITE IV

YMPÄRISTÖRAPORTOINTI

A. Johdanto

Ympäristötiedot on esitettävä selkeästi ja johdonmukaisesti joko sähköisessä tai painetussa muodossa.

B. Ympäristöselonteko

Ympäristöselonteossa on oltava ainakin seuraavat tiedot, ja sen on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

- a) selkeä ja yksiselitteinen kuvaus EMAS-järjestelmään rekisteröitävästä organisaatiosta ja yhteenveto sen toiminnasta, tuotteista ja palveluista sekä tarpeen vaatiessa suhteesta mahdolliseen emo-organisaatioon;
- b) organisaation ympäristöpolitiikka ja lyhyt kuvaus organisaation ympäristöjärjestelmästä;
- c) kuvaus organisaation kaikista merkittävistä välittömistä ja välillisistä ympäristönäkökohdista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja selitys kyseisiin näkökohtiin liittyvien vaikutusten luonteesta (liitteessä I oleva 2 kohta);
- d) kuvaus merkittäviin ympäristönäkökohtiin ja -vaikutuksiin liittyvistä ympäristöpäämääristä ja -tavoitteista;
- e) yhteenveto saatavilla olevista tiedoista, joissa organisaation ympäristönsuojelun tasoa verrataan merkittävien ympäristövaikutusten osalta sen ympäristöpäämääriin ja -tavoitteisiin. Raportoinnissa on käytettävä keskeisiä indikaattoreita ja muita soveltuvia ympäristönsuojelun tason indikaattoreita, jotka on esitetty C osassa;
- f) muut ympäristönsuojelun tasoon liittyvät tekijät, mukaan lukien lakisääteisten vaatimusten täyttäminen merkittävien ympäristövaikutusten kannalta;
- g) viittaus soveltuviin ympäristöön liittyviin lakisääteisiin vaatimuksiin;
- h) ympäristötodentajan nimi ja akkreditointi- tai toimilupanumero sekä vahvistamisen päivämäärä.

Päivitetystä ympäristöselonteosta on oltava ainakin e–h alakohdassa tarkoitettut tiedot, ja sen on täytettävä e–h alakohdassa esitetyt vähimmäisvaatimukset.

C. Keskeiset indikaattorit ja muut soveltuvat ympäristönsuojelun tason indikaattorit

1. Johdanto

Organisaatioiden on raportoitava sekä ympäristöselonteossa että päivitetystä ympäristöselonteosta keskeisistä indikaattoreista, jos ne liittyvät organisaation välittömiin ympäristönäkökohtiin, ja muista soveltuvista ympäristönsuojelun tason indikaattoreista jäljempänä esitetyn mukaisesti.

Raportoinnissa on annettava tietoja todellisesta panoksesta/vaikutuksesta. Jos tietojen antaminen vaikuttaisi haitallisesti organisaation kaupallisten tai teollisten tietojen salassapitoon ja jos kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä säädetään tällaisesta salassapidosta oikeutetun taloudellisen edun suojelemiseksi, organisaatio voi indeksoida kyseiset tiedot niistä raportoidessaan esimerkiksi määrittämällä vertailuvuoden (jonka indeksi on 100), jonka perusteella todellisen panoksen/vaikutuksen kehitys käy ilmi.

Indikaattoreiden on oltava sellaisia, että ne

- a) antavat oikean kuvan organisaation ympäristönsuojelun tasosta;
- b) ovat ymmärrettäviä ja yksiselitteisiä;

- c) mahdollistavat vertailun edellisvuosiin nähden organisaation ympäristönsuojelun tason kehittymisen arviointia varten;
- d) mahdollistavat tarvittaessa vertailun alakohtaisten, kansallisten tai alueellisten esimerkkien kanssa;
- e) mahdollistavat tarvittaessa vertailun lainsäädännössä asetettujen vaatimusten kanssa.

2. Keskeiset indikaattorit

- a) Keskeisiä indikaattoreita sovelletaan kaikenlaisiin organisaatioihin. Niissä keskitytään seuraaviin keskeisiin ympäristöasioiden osa-alueisiin:
 - i) energiatehokkuus;
 - ii) materiaalitehokkuus;
 - iii) vesi;
 - iv) jätteet;
 - v) biologinen monimuotoisuus; ja
 - vi) päästöt.

Jos organisaatio katsoo, että yksi tai useampi keskeinen indikaattori ei ole merkityksellinen sen välittömien merkittävien ympäristönäkökohtien kannalta, sen ei tarvitse raportoida näistä indikaattoreista. Organisaation on perusteltava näkemyksensä ympäristökatselmukseen viitaten.

- b) Kuhunkin keskeiseen indikaattoriin kuuluu
 - i) luku A, joka ilmoittaa vuosittaisen kokonaispanoksen tai -vaikutuksen kyseisellä osa-alueella;
 - ii) luku B, joka ilmoittaa organisaation vuosittaisen kokonaistuotoksen; ja
 - iii) luku R, joka on A:n ja B:n suhdeluku.

Organisaatioiden on ilmoitettava kunkin indikaattorin kaikki kolme osatekijää.

- c) Vuosittainen kokonaispanos tai -vaikutus kyseisellä osa-alueella eli luku A on ilmoitettava seuraavasti:
 - i) energiatehokkuuden osalta:
 - "välitön energian kokonaiskäyttö" eli vuosittainen energian kokonaiskulutus megawattitunteina (MWh) tai gigajouleina (GJ);
 - "uusiutuvan energian kokonaiskäyttö" eli organisaation vuosittain uusiutuvista energialähteistä tuotaman (sähkö- ja lämpö)energian kokonaiskulutus prosentteina;
 - ii) materiaalitehokkuuden osalta:
 - "käytettyjen eri materiaalien vuosittainen massavirta" (energian kantajia ja vettä lukuun ottamatta) tonneina ilmaistuna;
 - iii) veden osalta:
 - "vuosittainen veden kokonaiskulutus" kuutiometreinä ilmaistuna;
 - iv) jätteiden osalta:
 - "vuosittainen jätteiden kokonaistuotanto" tonneina ilmaistuna ja tyypeittäin eriteltynä;
 - "vuosittainen ongelmajätteiden kokonaistuotanto" kilogrammoina tai tonneina ilmaistuna;

v) biologisen monimuotoisuuden osalta:

— "maankäyttö" rakennettu ala neliömetreinä ilmaistuna;

vi) päästöjen osalta:

— "vuosittaiset kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt", mukaan luettuna vähintään CO₂-, CH₄-, N₂O-, HFC-, PFC- ja SF₆- päästöt hiilidioksidiekvivalenttina ilmaistuna.

— "vuosittaiset ilmaan joutuvat päästöt", mukaan luettuna vähintään SO₂-, NO_x- ja PM-päästöt kilogrammoina tai tonneina ilmaistuna.

Edellä määriteltyjen indikaattoreiden lisäksi organisaatio voi käyttää myös muita indikaattoreita ilmaisemaan vuosittaista kokonaispanosta tai -vaikutusta tietyllä alalla.

d) Organisaation vuosittainen kokonaistuotos eli luku B on sama kaikilla osa-alueilla, mutta se muuttuu organisaatiotyyppittäin niiden toimialoista riippuen ja siitä on raportoitava seuraavasti.

i) tuotantosektorin organisaatioiden (teollisuus) osalta luku ilmoittaa vuosittaisen kokonaisbruttoarvonlisäyksen miljoonina euroina (milj. EUR) ilmaistuna tai vuosittaisen fyysisen kokonaistuotoksen tonneina ilmaistuna tai pienten organisaatioiden kohdalla vuosittaisen kokonaisliikevaihdon tai työntekijöiden määrän;

ii) muiden kuin tuotantosektorin organisaatioiden (hallinto/palveluala) osalta luku kuvaa organisaation kokoa työntekijöiden määränä ilmaistuna.

Edellä määriteltyjen indikaattoreiden lisäksi organisaatio voi käyttää myös muita indikaattoreita ilmaisemaan vuosittaista kokonaistuotosta.

3. Muut soveltuvat ympäristönsuojelun tason indikaattorit

Kunkin organisaation on raportoitava vuosittain ympäristönsuojelun tasostaan ympäristöselonteossaan määriteltyjen yksityiskohtaisempien ympäristönäkökohtien osalta ja tapauksen mukaan otettava huomioon 46 artiklassa tarjotut alakohtaiset viiteasiakirjat.

D. Julkinen saatavuus

Organisaation on voitava osoittaa ympäristötodentajalle, että B ja C osan mukaisesti vaaditut tiedot ovat helposti ja vapaasti organisaation ympäristönsuojelun tasosta kiinnostuneiden saatavilla.

Organisaation on huolehdittava siitä, että nämä tiedot ovat saatavilla sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, jossa organisaatio on rekisteröity, ja tarvittaessa kaikkien niiden jäsenvaltioiden virallisilla kielillä tai jollakin kunkin kyseisen valtion virallisista kielistä, joissa konsernitason rekisteröinnin piiriin kuuluvat toimipaikat sijaitsevat.

E. Paikallinen vastuu

EMAS-järjestelmään rekisteröityvät organisaatiot voivat halutessaan julkaista konsernitason ympäristöselonteon, joka kattaa useita maantieteellisiä paikkoja.

EMAS-järjestelmällä pyritään varmistamaan paikallinen vastuu, ja tästä syystä organisaatioiden on huolehdittava siitä, että tällaisessa konsernitason ympäristöselonteossa yksilöidään selkeästi kunkin toimipaikan merkittävät ympäristövaikutukset.

LIITE V

EMAS-LOGO

1. Logoa voi käyttää jollakin seuraavista 23 kielestä, kun käytetään seuraavaa sanamuotoa:

Bulgaria:	"Проверено управление по околна среда"
Tšekki:	"Ověřený systém environmentálního řízení"
Tanska:	"Verificeret miljøledelse"
Hollanti:	"Geverifieerd milieuzorgsysteem"
Englanti:	"Verified environmental management"
Viro:	"Tõendatud keskkonnajuhtimine"
Suomi:	"Todennettu ympäristöasioiden hallinta"
Ranska:	"Management environnemental vérifié"
Saksa:	"Geprüftes Umweltmanagement"
Kreikka:	"επιβεβαιωμένη περιβαλλοντική διαχείριση"
Unkari:	"Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer"
Italia:	"Gestione ambientale verificata"
Iiri:	"Bainistíocht comhshaoil fíoraithe"
Latvia:	"Verificēta vides pārvaldība"
Liettua:	"Įvertinta aplinkosaugos vadyba"
Malta:	"Immaniggar Ambjentali Verifikat"
Puola:	"Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego"
Portugali:	"Gestão ambiental verificada"
Romania:	"Management de mediu verificat"
Slovakki:	"Overené environmentálne manažérstvo"
Sloveeni:	"Preverjen sistem ravnanja z okoljem"
Espanja:	"Gestión medioambiental verificada"
Ruotsi:	"Verifierat miljöledningssystem"

2. Logoa käytetään joko

- kolmivärisenä (Pantone No. 355 vihreä; Pantone No. 109 keltainen; Pantone No. 286 sininen),
- mustana,
- valkoisena, tai
- harmaan eri sävyissä.

LIITE VI

REKISTERÖINTIIN VAADITTAVAT TIEDOT

(annettava tarvittaessa)

1. ORGANISAATIO

Nimi

Osoite

Kaupunki

Postinumero

Maa/osavaltio/alue/autonominen alue

Yhteyshenkilö

Puhelin

FAKSI

Sähköposti

Internet-osoite

Ympäristöselonteon tai sen päivitetyn version
julkinen saatavuus

a) painettuna

b) sähköisessä muodossa

Rekisterinumero

Rekisteröinnin päivämäärä

Väliaikaisen rekisteristä poistamisen päivä-
määrä

Pysyvän rekisteristä poistamisen päivämäärä

Seuraavan ympäristöselonteon päivämäärä

Seuraavan päivitetyn ympäristöselonteon päi-
vämäärä

Pyydetty 7 artiklan mukaista poikkeusta
KYLLÄ – EI

NACE-toimialakoodi

Työntekijöiden määrä

Liikevaihto tai tilikauden tase

2. TOIMIPAikka

Nimi

Osoite

Postinumero

Kaupunki

Maa/osavaltio/alue/autonominen alue

Yhteyshenkilö

Puhelin

FAKSI

Sähköposti

Internet-osoite

Ympäristöselonteon tai sen päivitetyn version
julkisen saatavuus

a) painettuna

b) sähköisessä muodossa

Rekisterinumero

Rekisteröinnin päivämäärä

Väliaikaisen rekisteristä poistamisen päivä-
määrä

Pysyvän rekisteristä poistamisen päivämäärä

Seuraavan ympäristöselonteon päivämäärä

Seuraavan päivitetyn ympäristöselonteon päi-
vämäärä

Pyydetty 7 artiklan mukaista poikkeusta
KYLLÄ – EI

NACE-toimialakoodi

Työntekijöiden määrä

Liikevaihto tai tilikauden tase

3. YMPÄRISTÖTODENTAJA

Ympäristötodentajan nimi

Osoite

Postinumero

Paikkakunta

Maa/osavaltio/alue/autonominen alue

Puhelin

FAKSI

Sähköposti

Akkreditoinnin tai toimiluvan rekisterinumero

Akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalue
(NACE-koodit)

Akkreditointi- tai toimilupaelin

Tehty ... (paikka) .../.../20.. (päivämäärä)

Organisaation edustajan allekirjoitus

LIITE VII

YMPÄRISTÖTODENTAJAN ILMOITUS TODENTAMIS- JA VAHVISTAMISTOIMISTA

..... (nimi),

joka on rekisteröity EMAS-ympäristötodentajaksi numerolla

ja akkreditoitu tai saanut toimiluvan pätevyysalueelle (NACE-koodi),

on suorittanut todentamisen sen tarkistamiseksi, vastaavanko organisaation (nimi),
rekisterinumero (jos on) ympäristöselonteossa / päivitetystä ympäristöselonteossa (*) mainitut toimipaikat tai koko
organisaatio

kaikkia organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään
(EMAS-järjestelmä) 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen
(EY) N:o 1221/2009 vaatimuksia.

Allekirjoittamalla tämän ilmoituksen vakuutan, että

- todentaminen ja vahvistaminen on suoritettu täysin mainitun asetuksen vaatimusten mukaisesti,
- todentamisella ja vahvistamisella on saatu varmuus siitä, ettei ole näyttöä, jonka mukaan organisaatio ei täyttäisi sovel-
tuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia,
- organisaation/toimipaikan (*) ympäristöselonteossa / päivitetystä ympäristöselonteossa (*) annetaan luotettavat, uskot-
tavat ja oikeat tiedot kaikista organisaation/toimipaikan (*) toiminnoista ympäristöselonteossa mainitussa laajuudessa.

Tämä asiakirja ei vastaa EMAS-rekisteröintiä. EMAS-rekisteröinnin voi myöntää ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1221/2009
mukainen toimivaltainen elin. Tätä asiakirjaa ei saa käyttää erillisenä julkisena tiedotteena.

Laadittu (paikka) .../.../20.. (päivämäärä)

Allekirjoitus

(*) tarpeeton yliviivataan

LIITE VIII

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohdan a alakohta	—
1 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
1 artiklan 2 kohdan c alakohta	—
1 artiklan 2 kohdan d alakohta	—
2 artiklan a alakohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan b alakohta	—
2 artiklan c alakohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan d alakohta	—
2 artiklan e alakohta	2 artiklan 9 kohta
2 artiklan f alakohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan g alakohta	2 artiklan 8 kohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan 10 kohta
2 artiklan i alakohta	2 artiklan 11 kohta
2 artiklan j alakohta	2 artiklan 12 kohta
2 artiklan k alakohta	2 artiklan 13 kohta
2 artiklan l alakohta	2 artiklan 16 kohta
2 artiklan l alakohdan i alakohta	—
2 artiklan l alakohdan ii alakohta	—
2 artiklan m alakohta	—
2 artiklan n alakohta	2 artiklan 17 kohta
2 artiklan o alakohta	2 artiklan 18 kohta
2 artiklan p alakohta	—
2 artiklan q alakohta	2 artiklan 20 kohta
2 artiklan r alakohta	—
2 artiklan s alakohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 21 kohta
2 artiklan s alakohdan toinen alakohta	—
2 artiklan t alakohta	2 artiklan 22 kohta
2 artiklan u alakohta	—
3 artiklan 1 kohta	—
3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
3 artiklan 2 kohdan a alakohdan toinen alakohta	4 artiklan 3 kohta
3 artiklan 2 kohdan b alakohta	4 artiklan 1 kohdan c alakohta
3 artiklan 2 kohdan c alakohta	4 artiklan 1 kohdan d alakohta
3 artiklan 2 kohdan d alakohta	4 artiklan 5 kohta
3 artiklan 2 kohdan e alakohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta; 6 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 kohdan a alakohta	6 artiklan 1 kohdan a alakohta
3 artiklan 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
3 artiklan 3 kohdan b alakohdan toinen virke	7 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohta	—
4 artiklan 2 kohta	51 artiklan 2 kohta
4 artiklan 3 kohta	—
4 artiklan 4 kohta	—

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetetus
4 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	25 artiklan 10 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 5 kohdan toinen virke	25 artiklan 10 kohdan toisen alakohdan toinen virke
4 artiklan 6 kohta	41 artikla
4 artiklan 7 kohta	—
4 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta	30 artiklan 1 kohta
4 artiklan 8 kohdan toinen alakohta	30 artiklan 3 ja 5 kohta
4 artiklan 8 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke	31 artiklan 1 kohta
4 artiklan 8 kohdan kolmannen alakohdan viimeinen virke	31 artiklan 2 kohta
5 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
5 artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohta
5 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	12 artiklan 1 kohta
5 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen ensimmäinen luettelukohta	12 artiklan 1 kohdan a alakohta
5 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen toinen luettelukohta	12 artiklan 1 kohdan b alakohta
5 artiklan 4 kohta	11 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta
5 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	16 artiklan 1 kohta
5 artiklan 5 kohdan toinen virke	16 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke
5 artiklan 5 kohdan kolmas virke	17 artiklan 1 kohta
5 artiklan 5 kohdan neljäs virke	16 artiklan 3 kohdan toinen alakohta ja 4 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 artiklan 2 kohdan a alakohta
6 artiklan 1 kohdan toinen luettelukohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 artiklan 2 kohdan c alakohta
6 artiklan 1 kohdan kolmas luettelukohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 artiklan 2 kohdan d alakohta
6 artiklan 1 kohdan neljäs luettelukohta	13 artiklan 2 kohdan c alakohta
6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke
6 artiklan 2 kohta	15 artiklan 3 kohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luettelukohta	15 artiklan 3 kohdan a alakohta
6 artiklan 3 kohdan toinen luettelukohta	15 artiklan 3 kohdan b alakohta
6 artiklan 3 kohdan kolmas luettelukohta	—
6 artiklan 3 kohdan viimeinen virke	15 artiklan 8 kohta
6 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	15 artiklan 2 kohta
6 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	15 artiklan 4 kohta
6 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	15 artiklan 6 kohta
6 artiklan 5 kohdan toinen virke	15 artiklan 8 ja 9 kohta
6 artiklan 6 kohta	15 artiklan 10 kohta
7 artiklan 1 kohta	28 artiklan 8 kohta
7 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	12 artiklan 2 kohta
7 artiklan 2 kohdan toinen virke	12 artiklan 3 kohta
7 artiklan 3 kohta	42 artiklan 2 kohdan a alakohta
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	10 artiklan 1 kohta
8 artiklan 1 kohdan toinen virke	10 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohta	—
8 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	10 artiklan 4 kohta
8 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 1 kohdan johdantokappale	4 artiklan 3 kohta

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
9 artiklan 1 kohdan a alakohta	45 artiklan 4 kohta
9 artiklan 1 kohdan b alakohta	45 artiklan 4 kohta
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	45 artiklan 5 kohta
9 artiklan 2 kohta	—
10 artiklan 1 kohta	—
10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	38 artiklan 1 ja 2 kohta
10 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	41 artikla
10 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen virke	47 artikla
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	36 artikla
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	36 artiklan a alakohta
11 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	36 artiklan c alakohta
11 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta	36 artiklan b alakohta
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	37 artiklan 1 kohta
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	—
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kolmas virke	37 artiklan 2 kohta
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan neljäs virke	37 artiklan 3 kohta
11 artiklan 2 kohta	43 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	41 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohdan toinen virke	47 artikla
12 artiklan 1 kohdan a alakohta	—
12 artiklan 1 kohdan b alakohta	35 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
12 artiklan 2 kohta	41 artiklan 2 kohta
12 artiklan 3 kohta	—
13 artikla	40 artiklan 1 kohta
14 artiklan 1 kohta	49 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	—
14 artiklan 3 kohta	—
15 artiklan 1 kohta	50 artikla
15 artiklan 2 kohta	48 artikla
15 artiklan 3 kohta	—
16 artiklan 1 kohta	39 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	42 artiklan 2 kohta
17 artiklan 1 kohta	—
17 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	51 artiklan 2 kohta
17 artiklan 5 kohta	—
18 artikla	52 artikla